

19th March 1963] [திரு. ஆர். வெங்கட்டராமன்]

முனை வரி என்று சொல்லுகிறார்களே தவிர, சிறு வியாபாரிகள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டுமென்று சொன்னால், நான் கொண்டு வந்த திருத்தப்படி பல முனை வரியாகச் செய்தால் தான் அவர்கள் காப்பாற்றப்படுவார்கள் என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That in sub-clause (b) of clause 7, in the proposed item 51 for the words “ snows, scented hair oils and cosmetics ”, substitute the words “ snows and scented hair oils ”.

The amendment was put and carried.

MR. SPEAKER : I will now put the hon. Member Sri M. V. Karivengadam's to the vote of the House.

The question is—

For sub-clause (a) substitute the following :—

‘ (a) 20 All vegetable oils-do-1 ’.

In sub-clause (b) of clause 7, after the proposed item 51 and the entries relating thereto, add the following :—

“ 51-A Scented sticks and toilet requisites-do-2 ”.

The amendments were put and lost.

Clause 7 as amended was put and carried.

Clause 1 and the Preamble were put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“ The Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 5 of 1963) as amended be passed ”.

MR. SPEAKER : The question is—

“ The Madras General Sales Tax (Amendment) Bill, 1963 (L.A. Bill No. 5 of 1963) as amended be passed ”.

The motion was put and carried and the Bill, as amended, was passed.

VIII.—VOTING ON DEMANDS FOR GRANTS FOR 1963-64—cont.

DEMAND No. V—REGISTRATION AND DEMAND NO. XXXIV—STATIONERY AND PRINTING.

THE HON. SRI G. BHUVARAHAN : Sir, On the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 53,20,200 under Demand No. V—Registration ”.

[19th March 1963

SRI RAMA. ARANGANNAL : Sir, I move the following cut motion—

“ That the allotment of Rs. 53,20,200 under Demand No. V—Registration be reduced by Rs. 100.”

THE HON. SRI G. BHUVARAHAN : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

“ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,53,45,200 under Demand No. XXXIV—Stationery and Printing.”

SRI SAW. GANESAN : Sir, I move the following cut-motion :

“ That the allotment of Rs. 1,53,45,200 under Demand No. XXXIV—Stationery and Printing be reduced by Rs. 100.”

MR. SPEAKER : The Demands and cut motions are before the House for discussion.

Now the time is 10-10 a.m. We shall take 2 hours for the two Demands, Registration and Stationery and Printing. Then we shall have Demand No. XXIX. We shall have 1½ hours for this Demand. That means we will finish discussion of that Demand by 1-45 p.m.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Sir, I would suggest longer hours for Demand No. XXIX because many hon. Members would like to participate in that Demand. We shall have 2 hours for Demand No. XXIX and 1½ hours for Demands, Registration and Stationery and Printing.

MR. SPEAKER : All right.

* திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, பத்திரப் பதிவுத் துறை மான்யத்தின் மீது எழுப்பப்பட்ட வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் பேச நான் விரும்புகிறேன். கனம் செய்தித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் ஒரு அறிக்கையை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். பிரத்தியேகமாக ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பிரத்தியேகமான அறிக்கையிலே நான் பார்த்தேன். மேலே தமிழ்நாடு அரசாங்கம் 1963 என்றும், கீழே ஜே. சிவானந்தம் என்றும் அச்சடிக்கப்பட்டிருக்கிறதே ஒழிய, சிவானந்தம் என்பது யார் என்று தெரியவில்லை, அவருடைய டெஸ்க்னேஷன் அதிலே குறிப்பிடப்படவில்லை. நான் இதைக் குறையாகச் சொல்லவில்லை. இது எந்தத் துறை அதிகாரியால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிந்து கொள்வதற்குத் தான் இதை நான் சொன்னேன்.

அடுத்தபடியாக, பத்திர பதிவுத் துறையிலே திருமணம் பதிவு செய்துகொள்ள விரும்பும் கிராம மக்கள் மாவட்டத்திலுள்ள ஜாயிண்டு ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீஸுக்குத் தான் போகவேண்டியிருக்கிறது. அங்கு போனால் தான் பதிவு செய்து கொள்ள முடியும்

19th March 1963] [திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி]

என்ற நிலை இருக்கிறது. சிறு சிறு கிராமங்களிலுள்ள மக்கள் சிக்கனமான முறையிலே திருமணம் செய்துகொள்ளவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு இருப்பவர்கள். அப்படியிருக்கும் பொழுது, அவர்கள் சாட்சிகளைக் கூட்டிக்கொண்டு மாவட்டத் தலைநகரத்திலுள்ள, ஜாய்ண்டு ரிஜிஸ்டிரார் அலுவலகத்திற்குப் போவது என்றால், வீணாக செலவாகிறது. ஆகையால், அந்தவிதமான திருமணங்களை அந்தப் பகுதிகளிலுள்ள உதவி பதிவாளர் ஆபீசில், (சப் ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீசில்) பதிவு செய்துகொள்ளலாம் என்ற ஒரு விதியை ஏற்படுத்தினால், மிகவும் வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதே மாதிரி வர்த்தக நிலையங்களைப் பொறுத்துள்ள பத்திரங்களை சப் ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீஸிலேயே பதிவு செய்துகொள்ளலாம் என்ற விதியையும் ஏற்படுத்தினால், சிறு சிறு வியாபாரிகளுக்கு வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, சிறு சிறு ஊர்களில் இருக்கும் மக்கள் சப் ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீஸுக்குச் சென்று பத்திரங்களைப் பதிவு செய்ய வேண்டுமென்றால், 10, 12 மைல்கள் நடந்துபோய் தான் பதிவு செய்யவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. மக்கள் விகிதாசாரத்தைக் கணக்கெடுத்து, ஒவ்வொரு கிராமவாசியும் 2 மைல்களுக்கு அப்பால் செல்லாத முறையில் ஆங்காங்கே பத்திரப் பதிவு அலுவலகங்கள் திறக்கப்படவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால், ஒரு சொத்தை வாங்கவேண்டுமென்றால், சொத்தை வாங்குபவர்கள் பெரிய தொகையை கையில் எடுத்துக்கொண்டு பத்திரப் பதிவு ஆபீஸுக்குப் போக வேண்டியிருக்கிறது. தொலைதூரம் நடந்தோ அல்லது வேறு வகையிலோ போனாலும், அவ்வளவு பெரிய தொகையை எடுத்துக்கொண்டு போவதற்கு அவர்களுக்கு அச்சம் ஏற்படுகிறது. அதேபோன்று அந்த சொத்தை விற்பனை பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு வீட்டுக்கு திரும்பிவருபவர்களுக்குக்கூட அதே பயம்தான் ஏற்படுகிறது. ஆகையினாலே, கூடுமானவரையில் 2 மைல்களுக்குள் ஒரு பத்திரப் பதிவு ஆபீஸ் அமைக்கப்படவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். என்னுடைய தொகுதியில் மதுரை மாவட்டத்தில் ஆத்தூரில் ஏறத்தாழ ஒரு லட்சத்திற்கு மேல் வாக்காளர் தொகை இருக்கிறது. மக்கள் தொகையைக் கணக்கிட்டால் இன்னும் அதிகமாக இருக்கும். அந்தத் தொகுதியிலே ஒரே ஒரு உதவி பத்திரப் பதிவு ஆபீஸ்தான் இருக்கிறது. பத்து மைல், இருபது மைல் மக்கள் நடந்துசெல்லவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. என்னுடைய தொகுதியிலே மலைப்பகுதியில் மலைவாசிகள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மூலம் பத்திரப் பதிவுத் துறைக்கு ரேஷின்பூ அதிகமாகக் கிடைக்கிறது.

(கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்கள் தலைமை)

அந்த மலைப்பிராந்தியங்களில் ஒரு பத்திரப் பதிவு ஆபீஸ் கிடையாது. என்னுடைய தொகுதியில் மணலூர், பன்றிமலை, ஆடலூர் ஆகிய பகுதிகளிலிருந்து 10 மைல், 12 மைல் மலையை

[திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி] [19th March 1963]

விட்டுக் கீழே இறங்கி வந்து பத்திரப் பதிவு ஆபீஸுக்குச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, மணலூர், பன்றிமலை, ஆடலூர் ஆகிய இடங்களில் பத்திரப் பதிவு உதவி ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீஸ் இருந்தால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, 22,000 மக்கள் தொகை கொண்ட சின்னாபட்டியில் பத்திரப் பதிவு செய்யவேண்டுமென்றால், வசதி கிடையாது. மக்கள் அதற்காக 8 மைல், 10 மைல் நடந்து செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அந்த ஊரில் ஒரு பத்திரப் பதிவு ஆபீஸ் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதே மாதிரிதான் கன்னிவாடியில் பத்திரப் பதிவு ஆபீஸ் கிடையாது. பத்திரப் பதிவு ஆபீஸுக்குப் போகவேண்டுமென்றால், குறைந்தபட்சம் 12 மைல் நடந்து செல்லவேண்டியிருக்கிறது. அந்தப் பகுதியில் ஒரு பத்திரப் பதிவு ஆபீஸ் திறந்தால், அந்தப் பகுதி மக்களுக்கு மிகவும் வசதியாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, பத்திரங்களுக்கு நகல் வாங்கவேண்டுமென்றால், எழுதிக்கொடுக்கப்படுகிற நகலை சரிவர படிக்க முடியவில்லை. அவ்வளவு 'இல்லேஜிபிளாக்' எழுதுகிறார்கள். நான் எழுத்தாளரைக் குறை சொல்லவில்லை. அவர்கள் அவசரமாக எழுதவேண்டியிருக்கிறது. ஆள் பற்றாக குறையினால் அவர்கள் அந்த மாதிரி எழுதவேண்டியிருக்கிறது. இந்த நிலையைப் போக்க எனக்கு ஒரு யோசனை தோன்றுகிறது. எழுத்து அழகாக நிறுத்தி எழுதப்பட்டு, செம்மையாக வாசிக்கக் கூடிய முறையிலே அமையவேண்டும். பெண்களின் எழுத்து நன்றாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆகவே, பெண்களை அதிகமாக எழுத்தாளர்களாக நியமித்தால் நன்றாக இருக்கும். அதைவிட ஒவ்வொரு ஆபீஸுக்கும் வேண்டிய டைப்ரைட்டர்களைக் (சுட்டி. முத்து இயந்திரம்) கொடுத்துவிட்டால் இந்த சிரமத்தைப் போக்கி விடலாம். இல்லையென்றாலும்கூட, நான் இன்னொரு யோசனை சொல்லுகிறேன். இந்தவிதமாக பத்திரங்களுக்கு வேண்டிய நகல்களை கையால் எழுதுவதைவிட, பத்திரங்களை புகைப்படம் எடுத்துவிட்டால், நகல் ஓரிஜனல் போலவே இருக்கும். அப்படிச் செய்தால் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அந்த முறையிலே இந்த வசதிகளை யெல்லாம் செய்துகொடுத்தால், பதிவுத் துறையில் உள்ள சங்கடங்களெல்லாம் தீருவதற்கு வழிவகை ஏற்படும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, டாகுமெண்டு ரைட்டர்களுக்கு பத்திரங்களை எழுதுவதற்கு 'ப்ரஸ்கிரைப்டு பாரம்களை' (Prescribed Forms) அமைத்துத் தரவேண்டும். எந்த டாகுமெண்டு எந்த விதத்திலே அமையவேண்டும், எப்படியெல்லாம் ஷரத்துக்கள் இருக்க வேண்டும் என்ற முறைகள் அவர்களுக்குத் தெரிவதில்லை. கூடிய வரையில், ரிஜிஸ்டர் செய்துகொண்டவர்களைத்தான் டாகுமெண்டு ரைட்டர்களாக அனுமதிக்க வேண்டும். 'அப்பொழுதுதான்' அவர்

19th March 1963] [திரு. வி. எஸ். எஸ். மணி]

களுக்கு பத்திரங்களை எழுதுவதற்கு தேவையான அறிவு உண்டாகும். அந்த முறையைக் கையாண்டால் மிகவும் நன்றாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, ஒரு பத்திரப் பதிவு ஆபீஸ் என்றால், மக்கள் தங்குவதற்கு வசதி கிடையாது. மரத்தின் நிழலிலும், வெய்யிலிலும் கூட அவர்கள் காத்துக்கொண்டு நிற்கவேண்டியிருக்கிறது. பத்திரப் பதிவுத் துறை மூலம் அரசாங்கத்திற்கு ஏராளமான ரெவின்யூ கிடைக்கிறது. ஆகவே, மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்துகொடுக்கவேண்டியது நம்முடைய கடமை. ஒவ்வொரு பத்திரப் பதிவு ஆபீசிலும், 'வெயிடிங் ஷெட்', மக்களுக்குத் தங்குவதற்கு வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். அம்மாதிரி செய்தால் மக்களுக்கு நலமாக இருக்கும் என்று நான் கருதுகிறேன். இத்துடன் என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நமது செய்தித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற பத்திரப் பதிவு, எழுது பொருள், அச்சுத்துறை மான்யங்களை ஒட்டி சில வார்த்தைகள் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். பத்திரப் பதிவுத் துறை வருமானம் அதிகமாக வரக்கூடிய துறை. ஆகையினால், பத்திரங்களை பதிவு செய்ய செல்லும் மக்களுக்கு அதிகமான வசதி செய்துகொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இப்பொழுது நமது மாநிலத்திலே இந்தத் துறைக்கு தலைமையாக இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் ஆப் ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் ஒருவரும், அவருக்கு உதவியாக ஒரு இன்ஸ்பெக்டரும், 17 மாவட்டப் பதிவாளர்களும், 383 உதவிப் பதிவாளர்களும், 27 ரிசர்வ் உதவிப் பதிவாளர்களும், 1,415 எழுத்தார்களும், 788 கடைநிலை ஊழியர்களும் இருக்கிறார்கள். சப்-ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீஸ் வைக்கப்படவேண்டிய இடத்தைப்பற்றியும், அந்த ஆபீஸ்கள் எந்த மாதிரி வைக்கப்படவேண்டும் என்பதைப்பற்றியும் கூறப்படுகிறது. சில இடங்களில் பழைய நாள் தொட்டு இருக்கும் ஆபீஸ்களில் மக்கள் தங்குவதற்கு வசதி கிடையாது. மிகவும் பழைய கட்டிடமாக இருக்கிறது. மின்சார வசதி இருக்கக்கூடிய இடங்களில் இந்த ஆபீஸ்களில் மின்சார வசதி செய்து கொடுக்கவேண்டும். சில சப்-ரிஜிஸ்டிரார்களிடத்தில் பதிவு செய்யும் பணியோடு மட்டுமல்லாமல், மழை அளவு எடுக்கவேண்டிய பணியும், சிறைச்சாலையை மேற்பார்வை பார்க்கவேண்டிய பணியும் ஒப்படைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் போன்ற சப்-ரிஜிஸ்டிரார்களுக்கு சிறிது அலவன்ஸ் அதிகப்படுத்தவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏற்கனவே சப்-ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீஸ்களில் வேலைசெய்யும் எழுத்தாளர்களை "ஈ அடிச்சான் காபி செய்பவர்கள்" என்று பரிகாசம் செய்வது பழக்கம். காரணம் என்னவென்றால், ஒரு பத்திரத்திற்கு பிரதி தயாரிக்கும்பொழுது ஒரு எழுத்தின்மேல் ஒரு ஈ செத்துப்போய் ஒட்டிக்கொண்டிருந்தது. அந்தக் காலத்தில் நகல் எடுக்கும்பொழுது அதற்காக ஒரு ஈயைப் பிடித்து அடித்து அந்த எழுத்தின்மேல் ஒட்டிவைத்ததாகச்

[திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை]

[19th March 1963]

சொல்லுவதுண்டு. ஆகவே, நல்ல முறையில் அழகாக எழுதக் கூடியவர்களைத்தான் எழுத்தாளர் வேலைக்கு வைக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதோடுகூட, தாய்மார்களை சப்-ரிஜிஸ்டிரார்களாக நியமித்தால் நலமாய் இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது ஏராளமான மக்கள் பத்திரங்களை எழுதிக்கொண்டு போய், சப்-ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீஸ்களில் 'க்யூ' வரிசையில் நிற்க வேண்டிய அவதியான நிலைமை இருக்கிறது. அந்த நேரங்களில் அவர்களிடம் அன்பாக பேசக்கூடிய சூழ்நிலை காணப்படவில்லை. சில தலைநகரங்களிலே திருவிழா போன்ற காலங்களில் ஏராளமான மக்கள் பத்திரங்கள் எழுதிக்கொண்டு, ரிஜிஸ்டர் செய்ய வருகிறார்கள். அவர்களிடம் அன்பு கொண்டு, பத்திரங்களை ரிஜிஸ்டர் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது இருக்கிற பொருளாதார நிலைமையை ஒட்டி, நிலங்கள் அதிகமான அளவுக்கு பரிவர்த்தனை செய்யப்படுகின்றன. சர்க்காரிடமிருந்து கடன் வசதி பெறுவதற்கு அதிகமாக வில்லங்க சான்றுகள் வாங்க வேண்டி இருக்கிறது. ஆகவே அதிகமான அளவுக்கு சப்-ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீஸ்களை திறக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட குறிப்பிலே 1961-ல் ஏழு சப்-ரெஜிஸ்டிரார் ஆபீஸ்களும், 1962-ல் மூன்று புதிய சப்-ரெஜிஸ்டிரார் ஆபீஸ்களும், திறக்கப்பட்டதாகவும், 1963-ல் மேலும் ஐந்து அலுவலகங்களை ஆரம்பிக்க உத்தேசித்திருப்பதாகவும் தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. விருத்தாசலம் தாலுகாவில் வேப்பூர் என்ற பெரிய கிராமம் இருக்கிறது. அதைச் சுற்றிலும் பல கிராமங்கள் இருக்கின்றன. அங்கே ஒரு போலீஸ் ஸ்டேஷனும், ஒரு தபால் ஆபீஸும் இருக்கிறது. போக்குவரத்து வசதிகள் எல்லாம் இருக்கின்றன. இப்பொழுது விருத்தாசலம் அல்லது கள்ளக்குறிச்சிக்குப் போய் பதிவு செய்யவேண்டியிருப்பதால், இந்தக் கஷ்டத்தை நிவர்த்திக்க வேப்பூரில் ஒரு சப்-ரெஜிஸ்டிரார் ஆபீஸ் வைக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது சில இடங்களிலே சப்-ரெஜிஸ்டிரார் ஆபீஸ்கள் பழைய கட்டடங்களிலேயே வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. சப்-ரெஜிஸ்டிராரும், சிப்பந்திகளும் பக்கத்திலே தங்குவதற்கு வசதி கிடையாது. ஆபீஸுக்கு அருகாமையிலேயே அவர்கள் தங்குவதற்கு கட்டடம் கட்டிக் கொடுத்தால் நலமாய் இருக்கும்.

நமது அமைச்சர் அவர்கள் பல பல இடங்களுக்கு நேரில் சென்று ஆபீஸ்கள் நல்ல முறையில் நடைபெறுகின்றனவா என்று பார்க்கிறார்கள். அதை நான் பாராட்டுகிறேன். இப்பொழுது சில இடங்களிலே எழுத்தாளர்கள் (Document-writers) சரிவர பத்திரங்களை எழுதுவதில்லை. ஆகவே, அவர்களுக்கு ஒரு டெஸ்ட் வைத்தோ, அல்லது ஒரு க்வாலிபிகேஷன் வைத்தோ லைசென்ஸ் வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி ஒரு

19th March 1963] [திரு. கி. நாராயணசாமி பிள்ளை]

முறை இருந்தால்தான், நல்ல முறையில் பத்திரங்கள் எழுதுவதற்கும், அவைகளை ரிஜிஸ்டர் செய்வதற்கும் அனுசூலமாக இருக்கும். இல்லாவிட்டால் பின்னர் கோர்ட்டுகளுக்குப் போகவேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இப்பொழுது இருக்கின்றவர்களே நல்ல முறையில் எழுதினால், அந்தப் பத்திரங்களை ரிஜிஸ்டர் செய்வதில் ஆட்சேபணை இருக்கக்கூடாது.

அடுத்தபடியாக, எழுதுபொருள், அச்சத் துறை இலாகாவைப் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்பொழுது அச்சகப் பிரிவிலே சுமார் 3,200 தொழிலாளர்கள் பணியாற்றுகிறார்கள். இவர்களில் மூன்றில் ஒரு பங்குதான் பெண்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் எண்ணிக்கையை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அவர்களுக்கு வீட்டு வசதியும், தாய்மார்களுக்கு வேண்டிய சிசு நல விடுதிகளையும் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள். மேலும் ரெக்ரியேஷன் க்ளப், ரேடியோக்கள் எல்லாம் வைத்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது பாராட்டத்தக்கது. நல்ல டைப்புகளை வைத்து எம்ப்ளம் போன்றவைகளை நல்ல முறையில் அச்சடித்துக் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, எனக்கு பேசுவதற்கு சந்தர்ப்பம் அளித்ததற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

* திரு. ஏ. ஆறுமுகம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய செய்தித் துறை அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற இந்த பதிவுத் துறை மானியத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

இந்த பத்திரப் பதிவுத் துறையானது மிகவும் பழமையான ஒரு துறை என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால், இந்தத் துறை பழமையானது என்ற காரணத்திற்காக, இது எப்போதுமே பழமையாகவே இருக்க வேண்டுமென்று நினைத்தால், அது கஷ்டமாகத்தான் இருக்கும். நம்முடைய அரசாங்கத்தைப் பொறுத்த வரையில் இன்று பல இலாக்காக்கள் சிறந்த முறையிலே அபிவிருத்தி அடைந்துள்ள நிலையில் இருக்கின்றன. இந்த பதிவுத் துறை இலாகாவில் ஓரளவுக்கு அபிவிருத்தி ஏற்பட்டிருந்த போதிலும், இன்னும் பல வகைகளிலே அது விருத்தி அடைய வேண்டிய நிலையில் இருக்கிறது. குறிப்பாகச் சொல்லப்போனால், இந்தத் துறையிலே பணிபுரிகின்ற அனைவரும், பொதுமக்களுடைய துன்பங்களை நிவர்த்திக்கும் வகையில் காலதாமதம் இல்லாது தொண்டு புரிய வேண்டுமென்று விரும்புகிறார்கள். ஆனால், இந்த இலாகாவிற்கு வருகின்ற வருவாயை, மற்ற இலாகாக்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டாலும், மற்ற இலாகாக்களின் நிலையை அபிவிருத்தி செய்வதற்கு இந்த இலாகா மூல காரணமாக இருந்த போதிலும், மற்ற இலாகாக்கள் அபிவிருத்தி அடைந்த அளவுக்கு இந்த இலாகா அபிவிருத்தி அடையவில்லை என்பது கண்கூடு. இதைப் பார்க்கும்பொழுது, அரசாங்கத்தில் இருக்கும் ஒருசில இலாகாக்கள்தான் பெரியவை, மற்றவை சின்னவை என்ற அளவுக்கு பாடுபாடு காட்டப்படுகிறதோ என்ற அச்சம் ஏற்படு

[திரு. ஏ. ஆறுமுகம்] [19th March 1963]

கிறது. ஏனென்றால், இப்பொழுது பல அதிகாரிகளுக்கு பல சௌகரியங்கள் செய்து கொடுக்கப்படுகின்றன. சப்-ரெஜிஸ்டிரார் களைப் பொறுத்தவரையில் தாலுகா அளவிலே எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, ஜில்லா அளவிலே எடுத்துக் கொண்டாலும் சரி, மற்ற அதிகாரிகளைவிட இவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற வசதிகள், சம்பள அடிப்படை, எல்லாம் ஓரளவுக்கு குறைந்ததாகத்தான் இருக்கிறது என்பதை நான் மிகவும் வருத்தத்துடன் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். பொதுமக்களுடைய அன்றாட வாழ்க்கையில் தொடர்பு கொண்டிருக்கும் ஒரு பெரிய அதிகாரி இருக்கிறார் என்று சொன்னால், அது சப்-ரெஜிஸ்டிரார்தான். அவருக்கு கொடுக்கப்படும் சம்பளம் மிகவும் குறைவாக இருக்கிறது. சாதாரணமாக, ஒரு தாசில்தார் அளவுக்குக்கூட அவருடைய நிலைமை இல்லை. ஆகவே அவருடைய சம்பளத்தை அதிகப்படுத்த வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அவருடைய வேலை சாதாரண வேலையா, அல்லது பொறுப்பு இல்லாத வேலையா? அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படாத வேலையே கிடையாது. அவர்கள் சில ஜெயில்களுக்கு சூப்பிரண்டெண்டாக இருக்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. சில இடங்களில் மாஜிஸ்ட்ரேட் ஆகவும் இருக்கிறார்கள். மழையளக்கும் அதிகாரிகளாகவும் இருக்கிறார்கள். இப்படி பல பொறுப்புள்ள வேலைகளை அவர்கள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, குறைந்த பட்சம் ஒரு டெபுடி தாசில்தாருக்கு கொடுக்கிற சம்பளத்தையாவது இவர்களுக்குக் கொடுத்தால் ஓரளவுக்கு அவர்களுக்கு மரியாதை இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது நாட்டில் பல திட்டங்களை நாம் நிறைவேற்றுவதால், இந்த சப்-ரெஜிஸ்டிரார்களுக்கு வேலை அதிகமாகிவிட்டது. கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலமாகக் கடன் வாங்குவதாக இருந்தாலும், மற்றும் சர்க்கார் கடன் வசதி பெறுவதாக இருந்தாலும், வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட்டுகள் வாங்க வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது. இந்த ஆபீஸ்களில் பணிபுரிகிறவர்கள் அதிகமான வேலையைச் செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். சுமார் 10 அல்லது 15 வருடங்களுக்கு முன்பு அவர்களுக்கு இருந்த வேலையைவிட இப்பொழுது 7 அல்லது 8 மடங்கு வேலை உயர்ந்திருக்கிறது. சில இடங்களில் 10 மடங்கு உயர்ந்திருக்கிறது என்று கூட சொல்லலாம். இதையெல்லாம் உணர்ந்து, சப்-ரெஜிஸ்டிரார்களுக்கு தாசில்தார் அல்லது டெபுடி தாசில்தாருக்கான சம்பளத்தை வழங்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நில உச்ச வரம்பு சட்டம் வந்த பிறகு இவர்களுக்கு வேலை இன்னும் அதிகமாகி விட்டது. இப்பொழுது நிலம் உள்ளவர்கள் எல்லோரும் டிக்ளரேஷன் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. ஒருவர் டிக்ளரேஷன் கொடுப்பதாக இருந்தாலும், அவருக்கு எவ்வளவு நிலம் இருக்கிறது, என்ன சர்வே நம்பர் என்றெல்லாம் கணக்குக் கொடுக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் காரியங்களைச் செய்வதிலே சப்-ரெஜிஸ்டிரார்களுக்கு பல தொந்தரவுகள் இருக்கின்றன. விவாங்கன் சரியாக இருக்கின்றனவா, இல்லையா

19th March 1963] [திரு. ஏ. ஆறுமுகம்]

என்று பரிசீலித்துப் பார்ப்பதற்கு இவர்கள் நேரத்தை செலவிட வேண்டியிருக்கிறது. இதற்கு முன்னர் 10 அல்லது 20 டாக்கு மெண்டுகள் பதிவு செய்த சப்-ரெஜிஸ்டிரார் இப்பொழுது குறைந்த அளவு எண்ணிக்கையில் பத்திரங்களை பதிவு செய்யவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இதனால் பொதுமக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே இதில் இருக்கக்கூடிய சில சிக்கல்களைப் போக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். குறிப்பாக எங்கள் வட ஆற்காடு ஜில்லா திருவண்ணாமலை, செங்கம் தாலுகாக்களை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே முப்பது ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் உள்ளவர்கள்தான் அதிகமாக இருப்பார்கள். அவர்கள் எல்லோரும் தங்களுடைய நிலங்களைப் பற்றி எழுதிக் கொடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். இப்படி எல்லோரும் எழுதிக் கொடுக்க வேண்டியதாக இருந்தால் அங்குள்ள சப்-ரிஜிஸ்டிராருக்கு அதிகமாக வேலை ஏற்படுகிறது.

10-30
a.m.

அடுத்தபடியாக சப்-ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீஸ்களுக்கு புத்தகங்களும் பாரங்களும் வருவதாக இருந்தால் கால தாமதம் ஏற்படுகிறது. அப்படி இல்லாமல் அவர்களுக்கு புத்தகங்களையும் பாரங்களையும் கொடுப்பதாக இருந்தால் கொஞ்சம் தாராளமாகக் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுதுள்ள அமைச்சர் அவர்கள் இந்த இலாகாவின் பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டிருப்பதால் இந்த இலாகாவிற்கு அதிகப்படியாக புத்தகங்களையும் பாரங்களையும் உடனடியாக அனுப்புவதற்கு நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதற்கு வேண்டிய முயற்சியையும் உடனடியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பாரங்கள் குறைவாக இருக்கிற காரணத்தால் பொது மக்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆகவே பாரங்களை அதிகப்படியாக அனுப்பும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இதனால் கையினால் எழுதிய ரசீதும் பாரங்களும் கொடுப்பதால் பொதுமக்களிடத்தில் சர்க்கார் மீது மரியாதைக் குறைவாக நினைக்கின்றார்கள்.

இப்பொழுது சப்-ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீஸ்கள் எல்லாம் 60 அல்லது 70 வருடங்களுக்கு முன் கட்டிய கட்டிடங்களில் இருக்கின்றன. அவைகள் எல்லாம் பழுதடைந்திருக்கின்றன. அவைகளை நல்ல கட்டிடங்களில் அமைக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆகவே இப்படிப்பட்ட சௌகரியங்களையெல்லாம் செய்துதர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். பல அலுவலகங்கள் எல்லாம் குறிப்பிட்ட இடங்களில் சர்க்காருடைய கட்டிடங்களில் தான் இருக்கின்றன. பல இடங்களில் தனியாருடைய கட்டிடங்களில் இருக்கின்றன. தனியார் கட்டிடங்களில் இருப்பதன் காரணத்தால் அவைகளுக்கு பல சௌகரியங்கள் இல்லாத நிலையில் இருக்கின்றன. ஆகவே பதிவு துறை அலுவலகங்களையெல்லாம், சர்க்கார் கட்டிடங்களிலேயே அமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அலுவலகங்களில் இருக்கும் மேஜை, நாற்காலி போன்றவை மிகவும் பழமையானவை. புதியதாக சப்ளை செய்ய சர்க்கார் நடவடிக்கைகள் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

[திரு. ஏ. ஆறுமுகம்] [19th March 1963]

நமது கனம் அமைச்சர் அவர்கள் 1961, 1962-ல் சுமார் 10 அலுவலகங்களைத் திறந்திருக்கிறார்கள். 1963-64-ல் இன்னும் ஐந்து அலுவலகங்களைத் திறக்க இருக்கிறார்கள். என்னுடைய செங்கம் தாலுகாவில் தாலிப்பாடி, தண்டராம்பட்டு அல்லது சாத்தனார் அணையில் ஓர் பத்திரப்பதிவு அலுவலகம் ஒன்று திறக்க வேண்டுகிறேன். மதிப்பிற்குரிய காலஞ்சென்ற பழனிப் பிள்ளை அவர்கள் திருவண்ணாமலை தொகுதியில் அவர் இந்தச் சபையின் மெம்பராக இருந்து, காலம்சென்றிருக்கிறார். அவர் இங்கு இருக்கும்போது அவருடைய தொகுதியில் வேட்டவலம் என்ற இடத்தில் ஒரு சப்-ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீசை திறக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். அதை மறுபடியும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். வேட்டவலம் என்ற இடத்தில் ஒரு சப்-ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீசைத் திறக்க வேண்டியது அவசியமாக இருக்கிறது, என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நம்முடைய சர்க்காருடைய சப்-ரிஜிஸ்டிரார் அலுவலகங்களில் எல்லாம் மின்சார வசதி கிடையாது. மின்சார வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். நல்ல காற்று வேண்டுமென்பதற்காகச் சொல்லவில்லை. அங்கு அருமையான, முக்கியமானப் பத்திரங்களை எழுதுகிறார்கள். அப்படி எழுதக் கூடிய காலங்களில் கையில் ஏற்படுகின்ற வியர்வையால் அந்தப் பத்திரங்கள் பழுதடைகின்றன. ஆகவே, அப்படி பழுதடையாமல் இருக்க அங்கு காற்று வசதி இருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதனால் சப்-ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீஸ்களில், அவசியம் மின்சார வசதி செய்து கொடுத்து, மின்சார விசிறிகளைப் போடும்படியாகவும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் சுமார் முப்பது சப்-ரிஜிஸ்டிரார் ஆபீஸ்கள் இருக்கின்றன. விசாரணை நடத்த வேண்டியதாக இருக்கிறது. அப்படி விசாரணை நடத்தும்போது ஜில்லா ரிஜிஸ்டிரார்கள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறார்கள். இப்பொழுது ஜில்லாக்களை பல இலாகாக்களைப் பொறுத்து இரண்டாகப் பிரிப்பது போன்று, இந்த பதிவுத் துறை இலாகாவையும் இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஜில்லா அபிவிருத்தி கவுன்சில் சம்பந்தமாக இரண்டாகப் பிரிப்பது போல இதையும் பிரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். விவசாயத் துறை, கூட்டுறவுத் துறை போன்றவைகளை இரண்டாகப் பிரித்திருப்பது போன்று பதிவுத் துறையையும் இரண்டாகப் பிரிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

டிஸ்ட்ரிக்ட் ரிஜிஸ்தரார் ஒரு ஜில்லா அதிகாரியாக இருந்தாலும் அவருக்கு ஜில்லா உத்தியோக பதவி இருந்தாலும் அவருக்குக் கொடுக்கக்கூடிய சம்பளம் மற்ற இலாகாக்களில் கொடுப்பது போல் ஜில்லா ரிஜிஸ்தரானுக்கு கொடுக்கக்கூடியதாக இல்லை. குறைவாகக் கொடுக்கப்படுகிறது. பல ஜில்லா அதிகாரிகள் சம்பளம் வாங்குவது போன்று இவர்கள் வாங்குவதாக இல்லை. அப்படி இல்லாமல் இவர்களும் மற்றவர்களைப்போல் சம்பளம்

19th March 1963] [திரு. ஏ. ஆறுமுகம்]

வாங்குவதற்கு அவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்திக்கொடுக்கும் படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதைப் போலவே பல ஜில்லா அதிகாரிகளுக்கு ஜீப் கார்கள் கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் ஜில்லா பதிவு அதிகாரிகளுக்கு ஜீப் கொடுக்கவில்லை. இவர்களுக்கும் ஜீப் வசதி செய்து கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

இப்பொழுது டாகுமெண்ட் யார் வேண்டுமானாலும் எழுதுவதாக இருக்கிறது. அப்படி இல்லாமல் லைசென்சு பெற்றவர்கள் தான் டாகுமெண்ட் எழுத வேண்டும் என்ற முறையில் இருக்க வேண்டும். கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் அந்த முறை இருப்பதாக தெரிய வருகிறது. அங்கு இருப்பது போன்று இங்கும் அந்த முறையைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். சாதாரணமானவர்கள் டாகுமெண்டுகளை எழுதி அதைக் கொண்டு போனால் சப்-ரிஜிஸ்தரர்கள் அது சரியில்லை இது சரியில்லை என்று திருப்பி விடுகிறார்கள். அதனால் மக்களுக்கு எவ்வளவோ கஷ்ட நஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அதனால் லைசென்சு வாங்கியவர்கள் தான் டாகுமெண்டுகளை எழுதலாம் என்ற முறையைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே இந்த ஆலோசனையையும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்று கனம் அமைச்சரைக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மதிப்பிற்குரிய கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய உரையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார். “அரசாங்கத்தின் பல்வேறு அபிவிருத்தி வேலைகள் சம்பந்தமாய்க் கடன்கள் முதலியவை கொடுப்பதனால், வில்லங்கச் சான்றுகள் எடுப்பது அல்லது பத்திரங்களுக்கு நகல்கள் எடுப்பது அல்லது தஸ்தாவேஜைகளைப் பதிவு செய்வது பொதுமக்களுக்கு அவசியமாகி விட்டது. இதன் விளைவாக, இத்துறையின் வேலையும் அதிகரித்து வருகிறது. இதனால் மேலும் பல பதிவு அலுவலகங்களைத் திறக்க வேண்டியுள்ளது. அவற்றை நிர்வகிப்பதற்கு மேலும் பல பணியாளர்களை நியமிப்பதும் அவசியமாகி விட்டது” என்று குறிப்பிட்டிருக்கிறார். அந்த முறையில் அந்த இலாகாவில் பணிகள் நிறைந்திருக்கிறது. அதனால் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூடுதலான பணியாளர்களை சப்-ரிஜிஸ்தரார் ஆபீசுக்கு அதிகமாக நியமிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அத்துடன் சப்-ரிஜிஸ்தரர்களுக்கு தாசில்தார் அல்லது டெபுடி தாசில்தார் சம்பளம் கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மானியத்தை முழு மனதுடன் ஆதரித்து என் உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்: மதிப்பிற்குரிய சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இந்த மானியத்தின் மீது கொடுக்கப் பட்ட வெட்டுப் பிரேரேபணைமீது ஒரு சில கருத்துக்களை நான் கூற விரும்புகிறேன். பத்திரப் பதிவு அலுவலகங்களில் பலர் பத்திரம் பதிவு செய்வதற்கு வந்தால் ஏராளமான பேர்கள் கடுமையான வெய்யிலில் நின்று கொண்டிருக்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. அவர்கள் தங்குவதற்கு வேண்டிய நிழல் கிடையாது. அதனால் அவர்களுக்கு அங்கு ஷெட்டுகளையோ அல்லது குடிசைகளையோ

[திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்] [19th March 1963]

போட்டுக்கொடுக்கும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். மற்றப் படி அவர்களுக்கு நிழல் கொடுக்கும்படியான வேறு ஏதாவது ஏற்பாட்டைச் செய்யும்படியாகவும் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இப்பொழுது நிழல் கொடுக்கக்கூடிய அளவில் அங்கு ஒன்றுமே இல்லை. சப்-ரிஜிஸ்தரார் ஆபீஸ்கள் நம் மாகாணம் பூராவும் பரவலாக இருப்பதால் அங்கு வேலை அதிகமாக ஆகிக்கொண்டிருக்கிறது. இந்த அரசாங்கம் கடன் நிவாரணச் சட்டம், நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் இப்படிப்பட்ட பல சட்டங்களை இயற்றியதன் காரணமாக அவர்களுக்கு வேலை அதிகமாக ஆகி இருக்கிறது. அநேகம் பேர்கள் பத்திரங்களை சப்-ரிஜிஸ்தரார் ஆபீசில் போய் பதிவு செய்ய வேண்டியதாக இருப்பதால் அங்கு அதிகப்படியான வேலை உயர்ந்திருக்கிறது. அப்படி பத்திரங்களை பதிவு செய்ய வேண்டும் என்று அங்கு பொது மக்கள் சென்றால் அவர்கள் தங்குவதற்கு வசதியான இடம் கிடையாது. அதனால் அவர்களுக்கு தங்குவதற்கு என்று நிச்சயமாக வசதிகளைச் செய்து கொடுக்க வேண்டும். நல்ல கட்டிடங்களைக் கட்டிக்கொடுக்க வேண்டும்.

அடுத்தாற்போல் இப்பொழுது நாம் லாண்ட் லீலிங் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம். அதற்காக சில விதிகளையும் அமைத்திருக்கிறோம். அப்படி நிலத்தைப்பற்றி பதிவு செய்யப் போகும்போது நிலத்தின் சொந்தக்காரரும் போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதைப்போலவே யாராவது நிலத்தை விற்க வேண்டுமானாலும் அப்பொழுது நிலத்தின் சொந்தக்காரரும் இப்பொழுதுள்ள விதியின்படி பதிவு செய்ய ரிஜிஸ்தரார் ஆபீசுக்குப் போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. அதாவது ட்ரான்பரி போக வேண்டியதாக இருக்கிறது, இப்பொழுதுள்ள விதியின்படி, அப்படி இல்லாமல் விதிகளை மாற்றி அமைக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அதைப் போலவே லாண்ட் லீலிங் கணக்குக் கொடுக்கப் போகும்போதும் நிலச் சொந்தக்காரர் சப்-ரிஜிஸ்தரார் ஆபீசுக்குப் போகவேண்டியதாக இருக்கிறது. இதனால் நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கு பலவிதமான கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. ஆகவே இப்படிப்பட்ட விதிகளை மாற்றி அமைக்கும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இப்படிப்பட்ட விதிகள் அந்தந்த பாரங்களில் இருக்கின்றன. அப்படி இல்லாமல் அந்தந்த பாரங்களை மாற்றி அமைக்கும்படியாக கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். அப்படி மாற்றி அமைத்தால்தான் நலமாக இருக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்வதுடன், பதிவுத் துறையிலிருக்கும் அலுவலர்கள் மிகக் குறைந்த சம்பளம் பெறுகிறார்கள். அவர்களுடைய சம்பளங்கள் அதிகரிக்கப்படவேண்டுமென்று இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்டது. பதிவுத் துறையிலிருப்பவர்களுக்குச் சம்பளத்தை விடக் கீழ்ப்பளம் அதிகமாக இருக்கிறது என்பதைக் கனம் அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் அறிவார்கள். அதை மூடி மறைத்துக் கொள்வதிலே யாதொரு பயனும் இல்லை. அவர்களுடைய சம்பளம் அதிகரிக்கப்பட்டால், அவர்களைத் தவறான பாதையிலிருந்து நாம் காப்பாற்றியவர்களாவோம், அவர்களை ஒழுக்கமுடையவர்களாக ஆக்கியவர்களாவோம். ஆகவே, சம்பளத்தை உயர்த்துவது மிக மிக அவசியம். அது கவனிக்கப்படவேண்டிய விஷயமாகும்.

19th March 1963] [திரு. எம். வி. கரிவேங்கடம்]

இந்த மானியக் கோரிக்கையின் மீது கொடுக்கப்பட்ட வெட்டுப் பிரேரணையின் பேரில் இன்னும் பல கனம் அங்கத்தினர்கள் பேச இருக்கிற காரணத்தால் என்னுடைய உரையை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன். வணக்கம்.

* திரு. செ. சதாசிவம் : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, பத்திரப் பதிவுத் துறை மானியக் கோரிக்கையை ஆதரித்தும், அதில் ஒரு சில சீர்திருத்தங்களைச் செய்யவேண்டும் என்கிற என்னுடைய கருத்தையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். இப்பொழுது நில உச்ச வரம்புச் சட்டம் வந்த பிறகு நிலம் வாங்குபவர்களும், நிலம் விற்பவர்களும் ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசுக்குச் சென்று டிக்களரேஷன் ஃபாரம் எழுதிக் கொடுக்கும் முறை இருப்பது வரவேற்கத்தக்கதாகும். நிலம் விற்பவர், வாங்குபவருக்கு மாற்றிக்கொடுக்கக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. ஆனால், அட்மானம் வைப்பவர், நிலத்தை அட்மானம் வாங்குபவருக்கு அதன் பேரில் வாங்கக்கூடிய தொகைக்கு வட்டிதான் கட்டிவருகிறதே தவிர, அவர்கள் நிலத்தை மாற்ற முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது. இந்த போக்கியம் வைப்பவர்களும் வாங்குபவர்களும் சென்று டிக்களரேஷன் ஃபாரம் எழுதிக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதைத் தயவு செய்து நீக்கிவிடவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். இதன்மூலம் கிராமத்தில் உள்ள நாணயச் சங்கத்தலைவர்கள் எல்லோரும் ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசுக்குச் சென்று, கூட்டுறவு நாணயச் சங்கங்களிலே வாங்கும் கடனுக்கு அட்மானம் எழுதிக்கொடுக்கும்போது, தலைவர்கள் எந்த சொத்தை வைத்து, டிக்களரேஷன் ஃபாரம் எழுதிக்கொடுக்க முடியும் என்று பார்க்கவேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன். தலைவர் ஒவ்வொரு அட்மான கடனுக்கும் செல்வது என்பது மிக சிரமமான காரியம்.

முன்பிருந்த நிலைமையில் பத்திரங்கள் விற்கும் ஸ்டாம்ப் வெண்டர்கள் ஒன்றரை ரூபாய் ஸ்டாம்ப் இருந்த காலத்தில், தனி நபருக்கு 400 ரூபாய் ஸ்டாம்ப் பத்திரம் கொடுக்கலாம் என்ற விதி இருந்தது. இப்பொழுது 9½ ரூபாய் வரையில் அதிகப்படுத்திய காலத்தில்கூட, ஒரு தனி நபருக்கு 400 ரூபாய் பத்திரம்தான் கொடுக்கலாம் என்று இருப்பது மிகக் குறைந்ததாக இருப்பதால், அதை மாற்றி, அதிகப்படியாக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

கனூர் தாலுகாவில், என்னுடைய தொகுதியில் சின்னதாரா புரத்தில் ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ் ஒன்று அமைக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, நான் குறிப்பிட்ட குறைதனை அனுதாபத்துடன் கவனிக்கவேண்டுமென்று கேட்டு, உரையை முடிக்கின்றேன்.

* திரு. எஸ். முருகையன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் செய்தித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் கொண்டுவந்த திருக்கும் பத்திரப் பதிவுத் துறை, எழுதுபொருள்-அச்சுத் துறை

[திரு. எஸ். முருகையன்] [19th March 1963]

ஆகியவற்றின் மானியக் கோரிக்கைகளின் பேரில் பிரேரிக்கப்பட்ட வெட்டுப் பிரேரணையையொட்டி என்னுடைய கருத்துக்கள் சில வற்றை நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, இன்றையதினம் சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ்களில் ஏராளமான மக்கள் வருகிறார்கள். அங்கே கூட்டம் கூடும் அளவுக்குச் சரியான இட வசதி கிடையாது. ஏனென்றால், நீண்ட நாட்களுக்கு முன்னால் கட்டப்பட்ட அந்த கட்டடங்கள் அபிவிருத்தி செய்யப்படாமலே இருந்துகொண்டிருக்கின்றன. எனக்கு முன் பேசிய கனம் உறுப்பினர் ஆறுமுகம் அவர்கள் கூடச் சொன்னார்கள். மற்ற சம்பந்தப்பட்ட இலாக்காக்களின் கட்டிடங்களை மாற்றியமைக்கிறார்களே தவிர, இதுவரை சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ் போன்ற கட்டிடங்கள் பல மாற்றியமைக்கப்படவே இல்லை. ஆகவே, இதை உடனடியாகக் செய்யவேண்டிய முக்கியமான காரியமாகக் கவனிக்கவேண்டுமென்று இந்த நேரத்தில் நான் ஞாபகப்படுத்த விரும்புகிறேன்.

சில சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ்களில் பத்திரம் பதிவு செய்வதற்காக ஏராளமான கூட்டம் வரும் காரணத்தால், சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார்கள் சில நேரத்தில் அதிகக் கோபமாகக்கூட மக்களிடத்தில் பேசி விடுகிறார்கள். அதிகக் கூட்டம் இருக்கும் நேரங்களில் எல்லோருக்குமே சில நேரங்களில் கோபம் வருவது இயற்கைதான் என்றாலும், கூடுமானவரை சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார்கள் கோபப்படாமல் மக்களிடம் நடந்துகொள்ளக்கூடிய அளவுக்கு அவர்களுக்கு சர்க்குலர் அனுப்பும்படியாகக் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

ஒரு நாளைக்கு இருபது பத்திரங்கள்தான் அங்கே ரிஜிஸ்டர் செய்யும் அளவுக்கு வசதிகளை வைத்துவிட்டு, 100 பத்திரங்கள் வந்தால் நிச்சயமாக அந்த நிலை இருந்துதானே தீரும். ஆகவே, ஒன்று வரக்கூடிய பத்திரங்களை பதிவு செய்ய வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து தரவேண்டும், அல்லது இவ்வளவு பத்திரங்கள்தான் ரிஜிஸ்டர் செய்யவேண்டும் என்ற ஒரு குறிப்பிட்ட அளவை நிர்ணயித்துவிடவேண்டும். வசதி இல்லாத அளவுக்குச் செய்தால் இந்தக் குறை நிச்சயமாக இருக்கத்தான் செய்யும். ஆகவே, அங்கு வசதிகளை அதிகரிக்கவோ, அல்லது அளவை நிர்ணயம் செய்யவோ வேண்டும் என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

இப்பொழுது வந்திருக்கும் நில உச்சவரம்புச் சட்டத்தின் அடிப்படையில், அவர்களுக்கு எந்த எந்த இடங்களில் நிலங்கள் இருக்கின்றன என்பதற்கு ஒரு சர்ட்டிபிகேட் வாங்கிக்கொடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலையில் மக்கள் இருக்கிறார்கள். கிராமக் கர்ணங்களிடமிருந்து அந்த சர்ட்டிபிகேட்டை வாங்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. அந்த சர்ட்டிபிகேட்டை அவர்கள் அவ்வளவு எளிதாகச் சில கிராமங்களில் பெற முடிவதில்லை. உடனடியாக வாங்க வேண்டுமானால், ஓரளவுக்குப் பணம் கொடுத்தால்தான் வாங்க முடியும் என்ற நிலையில் கிராம மக்கள் இருந்து வருகிறார்கள். ஆகையால், கிராமக் கர்ணங்களுக்கும் பத்திரங்கள் எழுதக்கூடிய வேலையைக் கொடுத்துவிட்டால், இந்த கிராமம் ஓரளவுக்குத் தீரும்

19th March 1963] [திரு. எஸ். முருகையன்]

என்று நான் கருதுகின்றேன். சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதற்கும் ஏதோ கொஞ்சம் பணம் கொடுக்கத்தான் வேண்டியிருக்கிறது என்ற நிலையில் பத்திரம் எழுதுபவர்களுக்கும் தனியாகப் பணம் கொடுப்பதென்பது எல்லோருக்குமே சாத்தியப்படாது. வசதி உள்ளவர்கள் கொடுத்துவிடலாமே தவிர, வசதி இல்லாத, கொஞ்சம் நிலம் வைத்திருப்பவர்கள், 100 ரூபாய் கிரயமுள்ள நிலத்தைப் பதிவு செய்வதற்காக 15 முதல் 20 ரூபாய் வரை இவற்றுக்கெல்லாம் செலவு செய்யவேண்டுமென்றால், இது முடியாத காரியம். இதிலே முக்கிய கவனம் செலுத்தப்படவேண்டுமென்று நான் தெரிவித்துக் கொள்ளுகின்றேன். பொதுவாக, கிராமக் கர்ணங்களும் மற்றவர்களும் பத்திரம் எழுதத் தகுதியுடையவர்கள் எந்த அளவு கிரயப் பத்திரம் எழுதினால், எவ்வளவு தொகை வாங்கவேண்டும் என்று நிர்ணயம் செய்துவிட்டால், நிலம் வாங்குபவர்களுக்கு இப்படிப்பட்ட தொல்லை இருக்காது என்று நான் தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

இந்த இலாகாவில் செலவைவிட வருவாய் அதிகம் இருப்பதாக அமைச்சர் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அப்படியிருப்பதால், ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலத்தை வாங்குபவராகவோ, விற்பவராகவோ இருந்தால் அவர்களுக்கு ஒரு சலுகை கொடுத்து, பதிவுக் கட்டணம் இல்லாமல் செய்யவேண்டும், அல்லது பத்திரத்திற்கு வேண்டிய தொகையை குறைக்கலாம். இது குறிப்பாக ஹரிஜனங்களுக்கு நன்மை அளிக்கக்கூடும். அவர்கள் இருபது, முப்பது ஏக்கர் நிலம் கிரயம் வாங்கும் நிலையில் இல்லை. ஒரு ஏக்கருக்கு அதிகமாக அவர்கள் வாங்கும் நிலையில் பெரும்பாலும் இல்லை. விற்கும் நிலையில்தான் அவர்கள் ஒருக்கால் இருக்கக்கூடும். ஆகவே, ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைவாக நிலம் விற்பவர்களுக்கு கட்டணச் சலுகை அளித்து, அதைக் குறைத்தால் நலம் என்கிற யோசனையை நான் சொல்லிக்கொள்ளுகின்றேன்.

வில்லங்க சர்ட்டிபிகேட் வாங்குவதற்குக் கட்டண விகிதம் அதிகமாக இருக்கிறது. ஐந்து ஏக்கருக்குக் குறைவாக உள்ள நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்கு கட்டண விகிதத்தை எப்படி கூட்டுறவு சங்கங்களுக்குப் பாதியாக வைத்திருக்கிறார்களோ, அது போல, ஐந்து ஏக்கருக்கு குறைவாக உள்ள நிலச் சொந்தக்காரர்களுக்கும் இந்தச் சலுகையை விஸ்தரிக்கவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக் கொள்ளுகின்றேன்.

பத்திரம் காப்பி வாங்க சப்-ரிஜிஸ்ட்ராரிடம் மனுச் செய்யும் போது, காலையிலிருந்து மாலை வரை காத்திருக்கவேண்டியிருக்கிறது. சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் வந்தவுடன் பத்திரங்களை வாங்கவும், சரி பார்க்கவும், மீண்டும் ரிஜிஸ்டர் செய்வதற்கும் மூன்று மணி நேரம் ஆகிறது. ஆகையால், சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசில் பத்திரம் நகல் எடுப்பதற்கென்று தனிப் பிரிவு ஏற்படுத்தி, அல்லது தனிக் குமாஸ்தாக்கள் நியமித்து, காலையில் மனுவைப் பெற்றுக்கொள்ளவும், பிறகு ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்திற்குப் பிறகு நகல்களைக் கொடுக்க

[திரு. எஸ். முருகையன்] [19th March 1963]

வும் வேண்டிய வசதியைச் செய்துகொடுத்தால் காலையிலிருந்து மாலை வரையில் காத்திருக்கும் நிலை ஏற்படாது என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

மூன்று மணிக்குக் கூப்பிட்டுப் பத்திரம் வாங்கிக்கொண்டு வரச் சொல்கிறார்கள். ஆனால் சில்லரை பத்திரங்கள் அங்கே கிடைப்பது கிடையாது. பத்திரம் வாங்கிவர நேரம் ஆகிறது. அதற்குப் பிறகு, காசிதம் கேட்கிறார்கள். அதை வாங்கிவர இன்னும் சற்று நேரம் பிடிக்கிறது. இப்படி காலை 11 மணியிலிருந்து மாலை ஐந்து மணி வரையில் பொதுமக்கள் காத்திருந்து தொல்லைப்படவேண்டியிருப்பதை உடனடியாகப் போக்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

சுயமரியாதை திருமணம் பற்றி கனம் உறுப்பினர் திரு. மணி அவர்கள் சொன்னார்கள். இரண்டு நாட்களுக்கு முன்பு கனம் அமைச்சர் அவர்களை ஒரு கேள்வி கேட்டபோது, 'இதுவரை நடந்த எல்லா சுயமரியாதைத் திருமணங்களையும் செல்லுபடியாக்கும் வகையில் சட்டம் கொண்டுவர முடியுமா?' என்று கேட்டதற்கு, 'சட்டம் கொண்டுவரவேண்டிய அவசியம் இல்லை, மீண்டும் பதிவு செய்து கொள்ளலாம்' என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட நேரத்தில், பல இன்னல்கள் வருகின்றன. ஒருவருக்கொருவர் சொந்தக்காரராக இருந்தால் பதிவு செய்ய முடியாது என்று பதிவாளர் சொல்கிறார். சுயமரியாதைத் திருமணம் செய்து கொண்டவர்கள் சொந்தக்காரர்களாக இருந்தால் நிலைமை என்ன ஆவது? அவர்களும் பதிவுசெய்வதற்குச் சென்று சுயமரியாதைத் திருமணங்களைப் பதிவு செய்வதற்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்துகொடுக்க வேண்டும்.

இப்படி சொந்தக்காரர்களுக்குள் மணந்து கொண்டால் அந்தச் சட்டப்படி பதிவு செய்து கொள்வதற்கு இடமில்லை.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம்: ஸ்பெஷல் மாரியேஜ் ஆக்ட் செய்யப்பட்டது. சில சொந்தக்காரர்களை மணந்து கொண்டால் அந்தத் திருமணம் பதிவு செய்யப்படலாம் என்று சட்டம் திருத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இப்போது பதிவு செய்துகொள்வதில் சங்கடம் இருக்காது.

திரு. எஸ். முருகையன்: சில உறவினர்கள் என்று மட்டும் இருக்கக் கூடாது. உறவினர்களுக்குள் முறையோடு இருக்கக் கூடிய எந்த உறவினரைக் கல்யாணம் செய்துகொண்டாலும் அந்தத் திருமணம் பதிவு செய்யப்படுவதற்கு வழி செய்து தர வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். குறிப்பாக உதவி சபாநாயகர் அவர்களுடைய தொகுதி, சங்கம் தாலுகாவில், நாராயணகுப்பம் என்று எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே மிக அதிகமாக சுயமரியாதைத் திருமணங்கள் நடந்திருக்கிறது. ஆகவே இத்தகைய திருமணங்கள் யாவும் பதிவு செய்யப்படுவதற்கு வழி செய்ய வேண்டும்.

19th March 1963] [திரு. எஸ். முருகையன்].

இரண்டாவது, பத்திரப் பதிவு ஆபீசை எடுத்துக்கொண்டால் அங்கே இடவசதி இல்லை. இன்னும் மற்ற எவ்விதமான வசதியும் இல்லை. பத்திரம் வாங்க வருபவர்கள் கூட்டம் சேர்ந்து வேலை செய்கின்ற அதிகாரிகளுக்கும் சங்கடம் ஏற்படுகிறது. ஆகவே பொதுமக்களுக்கும், அதிகாரிகளுக்கும் மிக்க வசதியாக இருக்கும் படி அந்த இலாகா கட்டிடங்கள், பர்னிசர்கள் எல்லாம் ஒழுங்கு படுத்தப்பட வேண்டும், இன்னும் அதிக வசதி அங்கே அளிக்கப்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. கி. இரா. சம்பந்தம் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தப் பதிவுத்துறை, அச்சகம் போன்ற இலாகா மானியக் கோரிக்கைகளை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சர்க்கார் அச்சகத்திலேயே பொதுமக்களுக்குத் தேவையான பாரங்கள் எல்லாவற்றையும் அச்சடித்துக்கொடுப்பதனால் கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. இருந்தாலும் திறம்பட அந்தப் பணியைச் செய்து வருகிறார்கள் என்றால் நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய அமைச்சர் அவர்களுடைய எண்ணத்திற்கேற்ப அங்கே உள்ள தொழிலாளர்களும், அதிகாரிகளும் நடந்து கொண்டு வருவதன் காரணமாகத்தான் அது சாத்தியமாகிறது என்று சொல்வேன். கொஞ்சம் காலதாமதமாகிறது என்றால் அதற்குக் காரணம் நம்முடைய வேலைத்திட்டங்கள் எல்லாம் பெருகியிருக்கின்றன. அதற்குத் தகுந்தாற்போல அச்சகத்தில் வேலையும் அதிகப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் இந்த வேலையைத் துரிதப்படுத்தவேண்டுமென்றால் பத்தாம் பசலி இயந்திரங்களை எல்லாம் அகற்றிவிட்டு, நவீன புது மின்சார அச்ச இயந்திரங்களை ஏற்படுத்த முயற்சி எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதோடு பேப்பர், மற்ற ஸ்டேஷனரி விஷயத்தில் கொஞ்சம் தாராளமாக இருக்கவேண்டும். இப்போது ஒன் லைட் பேப்பர்களில் சில இலாக்காக்களில் இருந்து கடிதம் வரும்போது அதைச் சரியாகப் படிக்க முடிவதேயில்லை. பின்னால் அச்சிடப்பட்டிருப்பதனால் அதன் இங்கு மறுபக்கம் ஊற, அதன்மேல் என்ன எழுதியிருக்கிறார்கள் என்று படிக்கவே முடிவதில்லை. இன்னும் ஒன்றும் சொல்வேன். சட்டசபை அங்கத்தினர்கள் எல்லோரும் பணக்காரர்கள் அல்ல. சோஷலிஸ்ட் பாடர்ன் ஆப் சொஸைடி அமைக்கும் திட்டத்திற்கேற்ப சட்டசபை உறுப்பினர்கள் பெரும்பாலோர் நடுத்தர குடும்பங்களில் இருந்தே வந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் எல்லோரையும் என்.ஜி.ஓ.-க்கள் போலவே எல்லாவற்றிலும் கருதாவிட்டாலும், அவர்கள் சம்பளத்தைக் கூட்டும் கருத்தைக் கொள்ளாவிட்டாலும் இங்கே வந்த இடத்தில் அவர்களுக்குத் தேவைப்படுகிற ஸ்டேஷனரிகளையாவது தாராளமாக வழங்கவேண்டும். கேள்வி எழுதிக்கொடுப்பதாக இருந்தாலும், மற்றவற்றுக்கு நோட்டீஸ் கொடுப்பதாக இருந்தாலும் இன்னும் பல காரியங்களுக்கு லெட்டர் பேப்பர் முதலியன தேவைப்படுகிறது. அசெம்பளி ஆபீசில் அவை கொடுப்பதற்கு ரொம்பக் கஞ்சத்தனம்

[திரு. கி. இரா. சம்பந்தம்] [19th March 1963]

பண்ணுகிறார்கள். ஆகவே ஓரளவு ஸ்டேஷனரி பொருள்களை சட்டசபை அங்கத்தினர்களுக்கும் சரி, மற்ற இலாக்காக்களுக்கும் சரி தேவைக்குத் தக்கபடி கூட்டிக் கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னும் எம்பளம் **Emblem** சம்பந்தமாக அங்கத்தினர்களும் உபயோகப் படுத்தலாம் என்று வந்துவிட்டது. மூன்றுதான் இருக்கிறது என்று சொல்லாமல் அதை 50 ஆக உயர்த்தி, அந்த வசதி கிடைக்கும்படியாகச் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு அச்சகத்துறையில் வேலை அதிகரித்திருந்தாலும் சென்னை, புதுக்கோட்டை ஆகிய இரண்டு இடங்களில் தான் அச்சகசாலை இருக்கிறது. வேலை அதிகமாக இருப்பதனால் உள் லுநர் அச்சகசாலையில் கொடுத்தும் கூட வேலை செய்துகொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே மாவட்டவாரியாக அச்சகத்தை ஏற்படுத்த நல்லதொரு திட்டத்தை உருவாக்கி, துரிதமாகச் செயல்படுத்தவேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

பதிவுத் துறையில் அதிகாரிகள் குறைந்திருக்கிறதே தவிர வேலைகள் மிக அதிகமாக இருக்கின்றன. அதுவும் நிலச்சீர்திருத்தம் வந்ததன் காரணமாக சின்னச் சின்ன பட்டா ஏராளமாக பதிவு செய்யப்படவேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுடைய காரியாலயங்களைப் பார்த்தால் குருவிக் கூடு போல இருக்கிறது. பொதுமான நாகாலி, பெஞ்சு வசதி கிடையாது. பொதுமக்கள், அதுவும் விவசாயிகள் நிற்பதற்குக்கூட இடமில்லாதபடி வெய்யிலிலும், மரத்தடியிலும் நிற்கிறார்கள். ஆகவே பொது மக்களுக்கு மிகவும் வசதி செய்து தரக்கூடிய இந்தக் காரியாலயங்களுக்கு நல்ல கட்டிட வசதி, பர்னிசர் வசதி எல்லாம் செய்துகொடுக்கவேண்டும். இன்னும் பத்திரம் எழுதுபவர்களுக்கு அங்கங்கே ஷெட்டாவது போட்டுக்கொடுக்க வேண்டும். மேலும் அந்தக் காரியாலய போர்டில் பத்திரமும் எவ்வளவு ரூபாய்க்கு எவ்வளவு வாங்கவேண்டும் என்கிற விவரம் கூட சரியாக எழுதப்படவில்லை. ஒன்றுக்கு மேல் ஒன்று ஒட்டிக்கொண்டே போகிறார்களே தவிர அதைப் பார்த்து ஒன்றைத் தெரிந்துகொள்ளக்கூடிய நிலையில் இல்லை. எழுத்துக்கள் ரொம்ப பெயின்ட்டாக (Faint) இருக்கிறது. இதனால் அதிகாரிகளிடமே கேட்கவேண்டியிருக்கிறது. அதனால் அவர்கள் வேலை தடைபடுகிறது. ஆகவே ஆண்டுக்கு ஒரு முறை அந்த நோட்டீஸ் போர்டு ஒழுங்கு செய்யப்பட்டு, அப்போதைக்கப்போது பொது மக்களுக்கு பொதுவாகத் தெரிந்திருக்கவேண்டிய விவரங்கள் அந்த நோட்டீஸ் போர்ட்டில் எழுதப்படுவதற்கு வழி செய்யப்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

19th March 1963] [திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர்]

கின்றன. அங்குள்ளவர்கள் ரிஜிஸ்டர் பண்ணவேண்டுமென்று சொன்னால் ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசுக்கு 20 மைல் தூரம் போகவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே, ஏற்காட்டில் ஒரு ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தால் வசதியாக இருக்குமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னுடைய தொகுதி குறைகளையெல்லாம் கவனிக்கிறேன் என்று கனம் அமைச்சர் அவர்களும் நேற்று கூறினார்கள். ஆகவே, அங்கு ஒரு ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீசை ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* திரு. சா. கணேசன் : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்று சமர்ப்பித்திருக்கிற இரு மானியங்களின் மீதும் நிறையப் பேசவேண்டிய அவசியம் இல்லை. பல அன்பர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை எல்லாம் தெரிவாகப் புலப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். பதிவு நிலையம் சம்பந்தப்பட்ட வரையிலே ஒன்றை நான் மிக அழுத்தமாகச் சமர்ப்பிக்க விரும்புகிறேன். சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ்களுக்குப் பெரும்பாலானவர்கள் வருகிறார்கள். அவர்கள் பத்திரத்தை ஆபீசில் கொடுத்துவிட்டு அதற்கான சட்டங்குகள் எல்லாம் முடியும் வரையிலே தெருவிலே நிற்கக்கூடிய நிலைமாதான் பெரும்பாலான சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ்களில் காணப்படுகிறது. வருகின்றவர்கள் செலுத்தக்கூடிய கட்டணத்தின் மூலம் அந்தத் துறையிலே ஆண்டு ஒன்றுக்கு வரக்கூடிய வருமானம் சுமார் 111 லட்சம், சுமார் 45 லட்சம் செலவு போக நிகர வருமானம் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 66 லட்சம் அளவுக்கு இருக்கிறது. அதற்கு மேலே, இந்த ஆண்டு கட்டணங்கள் கூட்டப்பெற்றிருப்பதன் காரணமாக இந்தத் தொகை சுமார் 20 அல்லது 25 லட்சம் அதிகப்படலாம் என்றும் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, இந்தத் துறை நஷ்டம் வருகிற துறை அல்ல, லாபம் வருகிற துறை என்பதற்காக நான் பணத்தை விரயம் செய்யவேண்டுமென்று கூறவில்லை. கட்டணம் கட்டிப் பதிய வருகிறவர்கள் தங்க, குஷன் சோபா வேண்டாம்; ஏர்கண்டிஷன் ஸ்டம் வேண்டாம். ஒரு கீற்றுக் கொட்டகையும், மாநாற்காலிகளும் வேண்டாமா? “அந்தஸ்திலே உயர்ந்தவர்கள் தாழ்ந்தவர்கள் இருவருக்கும் ஒரே நிலைதான்” என்று கூறலாம். “அந்தஸ்திலே உயர்ந்தவர்களையும், தாழ்ந்தவர்களையும் சமநிலையில் வைக்கிறோம்” என்று சொல்லிக் கீழ் நிலையில்தான் வைக்கிறோம். ‘சமநிலையில் வைக்கிறோம்’ என்று சொல்லும்போது கீழே இருப்பவர்களையும் மேல் நிலையில் வைக்கவேண்டுமே தவிர, கீழ் நிலைக்குப் போவது பொருத்தம் இல்லாதது என்று கூற விரும்புகிறேன். சப்-ரிஜிஸ்ட்ரார் ஆபீஸ்களுக்கு வருகிறவர்கள் மரியாதையாக உட்கார்ந்திருப்பதற்கு 10 நாற்காலிகளாவது போடுவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று வற்புறுத்திக் கேட்டுக்கொண்டு அந்தத் துறை பற்றிய பிற விஷயங்களை விட்டு விடுகிறேன்.

இனி நமது அரசினர் அச்சகம் பற்றி எடுத்துக் கொள்கிறேன். அச்சுத் துறையிலே எனக்குக் கொஞ்சம் நீண்ட காலத் தொடர்பு இருக்கின்ற காரணத்தாலே, சென்ற ஆண்டு பல குறைபாடுகளை

[திரு. சா. கணசேன்] [19th March 1963]

எடுத்துச் சொன்னேன். ஆனால் ஒரு 'இன்ச்' கூட முன்னேற்றம் ஏற்படவில்லை என்பதை மிக மனப் புழுக்கத்தோடு சமர்ப்பித்துக் கொள்கிறேன். அச்சிடும் தரம் பெரும்பாலாக உயரவில்லை. ஏதோ கவர்னர் பெருமான் உரையும், கனம் மந்திரிகளின் பட்ஜட் உரையும் செம்மையாக இருக்கின்றன. அரசாங்க அச்சகத்திலே ஜாப் இங்க் உபயோகப்படுத்தப்படுவதில்லை. பெரும்பாலும் வண்டிக் கழிம்பு போன்ற டிரம்மில் வருகிற மைதான் பயன்படுத்தப்படுகிறது போலும். அதைப் போட்டு அச்சடிப்பதன் காரணமாக மை எல்லாம் கலைந்து படிப்பதற்குத் திண்டாடும் நிலைமைதான் நமக்கு ஏற்படுகிறது. இதை மாற்ற வேண்டும்.

கனம் உறுப்பினர் ஒருவர் 'ஆடோமாடிக் மெஷின்கள்' வைத்து வேலை செய்யவேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்போது அச்சகங்கள் பெரும்பாலும் மின்சார இயக்கத்தின் மூலமாகத்தான் நடக்கிறது. டிரெடிங் மெஷின் வைத்து காலால் மிதித்து இயக்கிய காலம் மலையேறிவிட்டது. அப்படி இருந்தாங்கூட நிலை உயரவில்லை என்றால், எங்கோ தவறு இருக்கிறது. அந்தத் தவறு நிச்சயம் நிவர்த்தி செய்யப்பட வேண்டிய ஒன்று என்பது தெளிவாகப் புலப்படுகிறது. தரம் உயரவேண்டுமென்று சொன்னால் தவறுகள் நீக்கப்பட வேண்டும். சட்டசபை இலாகாவால் நம்மைப் பற்றிப் படங்களுடன் வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் அடங்கிய 'Who is Who' என்ற மொத்தைப் புஸ்தகம் வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. நல்ல கனமான 'ஆர்ட் பேப்பரில்' அச்சடிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு பிளாக் செய்யும்போது எந்தக் காகிதத்தில் அச்சடிக்கப் போகிறோம் என்பதை முதலிலேயே முடிவு செய்து அந்தக் காகிதத்தின் 'சர்பேசுக்கு'-த் தகுந்த மாதிரி கிரைன்களுடன்கூடிய பிளாக் செய்வதுதான் மாபு, நெறி, முறை, விதி. ஆனால் அந்தப் புத்தகத்திலுள்ள பல பிளாக் குகள் மையால் ஏதோ கறுப்புக் குறி போட்ட மாதிரியாகக் காணப்படுகின்றன. அந்தப் புத்தகத்தின் 'காப்பி' என்னிடத்தில் இருக்கிறது. அந்தப் புத்தகத்துக்கு உயர்ந்த காகிதம், தெளிவான காகிதம், விலை மிக்க காகிதம் உபயோகப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஒரு புத்தகத்தின் விலை மதிப்பு சுமார் 10 ரூபாய்க்கு மேல் ஆகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. சரியான கணக்கு எனக்குத் தெரியாது. இந்தப் புத்தகத்தை வெளிநாட்டான் ஒருவன் கையில் கொடுத்துப் பார்ப்போமானால் அவன் நம்முடைய நாட்டுத் திறமையைப் பற்றி, அதிலும் நம்முடைய சர்க்கார் அச்சகத்தின் திறமையைப் பற்றி என்ன அளவிடுவான் என்பதை மனத்திலே கொண்டு காரியங்களைச் செய்யவேண்டும். அதே மாதிரிதான் 'லெஜிஸ்லேட்டார்ஸ் டயரி'-யும் அமைந்திருக்கிறது. அதைப் பார்த்தால் கண்ணைப் பறிக்கிற அளவில்—அழகில் அல்ல, வேறு முறையில்—அமைந்திருக்கிறது. மொத்தையாக தேவை இல்லாமல் 'வால் போஸ்டர்' மாதிரி டைப்கள் நடுவில் போட்டிருக்கும், மூன்று கோடுகள் கை பிடிச் சுவர் வைத்த மாதிரி இருக்கிறது. இந்த மாதிரி பிரின்ட் செய்வது அழகல்ல, பொலிவல்ல என்று

19th March 1963] [திரு. சா. கணசேன்]

அழுத்தமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வெளியிலே ஏராளமான டயரிகள் முக்கால் ரூபாய், ஒரு ரூபாய்க்கு மிக்க பொலிவுடன் விற்கப்படுகின்றன.

அதற்கு மேலே, 10,75,500 என்று வருவதிலே 'பங்குவேஷன்' செய்வதில் யூனிபார்மிடி இல்லை. சில இடங்களில் ஆங்கில முறைப்படி 'பங்குவேஷன்' பண்ணப்பட்டிருக்கிறது, சில இடங்களில் இந்திய முறைப்படி பண்ணப்பட்டிருக்கிறது. மிலியன் கணக்கு நமக்குக் கிடையாது. நூறு, ஆயிரம், லட்சம் என்பதுதான் நம் முனைய வரை முறை. ஆகவே, பத்து ஸ்தானம் வருகிறது என்று வைத்துக் கொண்டால், முன்புள்ள மூன்று ஸ்தானத்திற்கு அடுத்த தாற்போல் ஒரு 'காமா' போட்டுவிட்டு, பிறகு இரண்டு இரண்டு ஸ்தானங்களுக்கு ஒரு 'காமா' போடவேண்டும். அந்திய முறையில் மூன்று ஸ்தானங்களுக்கு ஒரு முறை 'காமா' போட்டுக் கொண்டே போகவேண்டும். பத்து லட்சத்து எழுபத்தையாயிரத்து ஐந்தாறு என்று சொல்வது மாபே தவிர, மிலியன் கணக்கில் சொல்வது மாபல்ல. மற்ற இலாகாக்களிலே இருக்கின்ற சிப்பந்திகள் தவறாக எழுதிவிட்டார்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல. அச்சுக்கத்திலே இருக்கிறவர்கள் அந்தத் துறையிலே நிபுணர்களாவார்கள். அதைச் செம்மைப்படுத்த வேண்டிய கடமையும் பொறுப்பும் அவர்களுக்கு உண்டு என்பதை மனதில் கொள்ளவேண்டும்.

அதற்கு மேலே, அச்சுப் பிழைகள் குறைவற்று இருக்கின்றன. ஒரு குறைவும் இல்லாமல் அச்சுப் பிழைகள் காணப்படுகின்றன. அதை வரிசையாக எடுத்துக் காட்டலாம். அசெம்பிளி சம்பந்தப்பட்ட உறுப்பினர்களுடைய விலாசப் புத்தகத்தில் பார்த்தாலும் கூட நிறையப் பிழைகள் காணப்படுகின்றன. இங்கே இருக்கின்றவர்களால் தவறு ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்று சொல்லலாம். ஆனால் கண்காணிக்க வேண்டிய பொறுப்பு, கடமை அங்கே இருக்கின்ற 'ப்ரெப்-ரீடர்' களுக்கே. அதை மேலே உள்ள மற்றவர்களும் பார்க்கவேண்டும். இப்போது கனம் உதவி சபாநாயகர் தலைமை வகிப்பதால் கூறுகிறேன். அவர்கள் பெயருக்குக் கீழே 'Deputy Speaker' என்று இருக்கிறது. அதிலே 'P' என்னும் எழுத்தைக் காணோம். அமெரிக்காகாரன் உங்கள் அடர்ஸ் லிஸ்டைப் பார்த்தால் என்ன நினைப்பான்? அமெரிக்கன் காங்ஸேட்டில் இருந்து வருவதிலே ஏதேனும் பிழைகள் இருக்கின்றனவா? நம்மிடம் எங்கேனும் அத்திப் பூத்தாற்போல் வேண்டுமானால் இருக்கலாம். ஆகவே, அந்த நிலை மேம்படுவதற்கான முயற்சிகளிலே ஈடுபடவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

காலதாமதம் தவிர்க்கப்பட முடியாதது என்று பலர் கருதலாம். நான் அப்படிச் கருதவில்லை. இப்போது பல வருஷங்கள் கூடக் காலதாமதம் ஆகிறது. இதையெல்லாம் நிவர்த்திக்க வேண்டும். அங்கத்தினர்களுக்குக் கூடு காகிதம் தருவது பற்றிச் சொன்னார்

[திரு. சா. கணசேன்] [19th March 1963]

கள். அதிகம் வேண்டும் என்றார்கள். சர்க்கார் அச்சகத்தில் தயாரிக்கப்பட்டுக் கொடுக்கப்படும் கூடு கூடாகவா இருக்கிறது? 'என்வலப்' பசையற்ற 'என்வலப்' ஆகத்தான் இருக்கிறது. கடிதத்தை எழுதி முடித்து விட்டவுடன் 'கருவைக் கோந்து' எங்காவது இருக்கிறதா என்று கேட்டு வாங்கித்தான் ஒட்டிப் போடவேண்டும். இல்லாவிட்டால் 'ஒப்பன் லெட்டர்' ஆகத்தான் போடவேண்டும். கடைத் தெருவில் விலைக்கு வாங்கும் கவர்கூட பசை தடவைப்பட்டுக் காய வைத்த கவர்களாக இருக்கின்றன. ஆகவே, இந்த மாதிரி நிலைமை இருப்பது அந்தத் துறைக்குப் பெருமை அல்ல.

அதற்குமேலே விலை நிர்ணயம் அதிகமாகியிருக்கிறது. 'எம்ப்ளம் ப்ளாக் ஒன்றிரண்டை வைத்துக்கொண்டு உடனுக்குடன் ரிமைன்ட் அனுப்புவது தவறு. ஒரு 50 ப்ளாக்குகளாவது வைத்துக்கொண்டு அங்கத்தினர்களுக்குக் கொடுக்கவேண்டும்" என்று கனம் உறுப்பினர் ஒருவர் இங்கே சொன்னார்கள். ஏன் அங்கத்தினர்கள் எம்ப்ளம் ப்ளாக்கை கேட்டுக்கொள்வார்கள் என்பதை இத்துறையில் உள்ளவர்கள் அறிய வேண்டும் என்பதற்காக நான் தங்கள் மூலமாக அமைச்சர்களும் அவர்கள் மூலமாக அதிகாரிகளும் அறிவதற்காக தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இங்கு அதை அச்சிட 16 ரூபாய் சார்ஜ் செய்யப்படுமானால், அதே அளவில் அதேவித காகிதத்தில் வேறு அச்சகத்தில் அச்சிட 5 ரூபாய்தான் ஆகிறது. நான் அச்சடித்துக் கொண்டிருக்கிறேன். செகரட்டரி அவர்களிடம் சொல்லிவிட்டு இதைச் செய்து கொண்டிருக்கிறேன். ஏன் இந்த நிலை? யோசிக்க வேண்டும். ஆகவே இதை யோசித்து வழி முறைகளைத் திருத்தியமைக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக ஒன்றைக் கூற எனக்கு வருத்தமாக இருக்கிறது. இதுவரை குறை மட்டும் சொல்லிக் கொண்டேன். இனி நான் சொல்லப்போவது மிக முக்கியமானது. கடுமையான பதப்பிரயோகத்தைச் செய்வது என் வழக்கம் இல்லாததினால் கடுமையான பதப்பிரயோகத்தைச் செய்யவில்லை. ஆனால் கண்டிக்கத்தக்க ஒன்றென்று கூறவேண்டிய நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிற நிலையில் கூறுகிறேன், அப்படிச் கூறித்தான் ஆக வேண்டும் என்ற முறையில் கூறுகிறேன். சென்னை மாநிலத்தின் இலச்சினை ஒன்று இருக்கிறது. ஸ்டேட் எம்ப்ளம். சென்ற ஆண்டே இதைப்பற்றி கூறியிருக்கிறேன். இந்த இலச்சினை ஒவ்வொரு இடத்தில் ஒவ்வொரு மாதிரியாக இருக்கிறது. ஒரு இடத்தில் ஐந்து ஸ்தாபி இருக்கிறது, ஒரு இடத்தில் ஏழு ஸ்தாபி இருக்கிறது, சிலவற்றில் நடுவில் உள்ள ஸ்தாபி ஒரு முழம் நீட்டிக் கொண்டிருக்கிறது, சிலவற்றில் நடுவில் உள்ள மாடம் வெள்ளையாக இருக்கிறது, சிலவற்றில் அது கறுப்பாக இருக்கிறது, இப்படி பல்வேறு கோலங்கள் இருக்கின்றன. கோவிலுக்குச் சென்று பாருங்கள், அல்லது சர்ச்சுக்கு சென்று பாருங்கள். அங்கு ஒரு சின்னம்தான் இருக்கும். பெருமாள் கோவில்களில் ஒரு பக்கத்தில் வடகலை நாமம், இன்னொரு பக்கத்தில் தென்கலை நாமம், இன்னொரு

19th March 1963] [திரு. சா. கணசேன்]

பக்கத்தில் கோபி, இன்னொரு பக்கத்தில் விபூதி என்று போட்டிருக்க மாட்டார்கள். ஒரு கோவிலில் ஒரேமாதிரியாகத்தான் இருக்கும். வருகிற ஆசாமிகள் வேண்டுமானால் பலமாதிரியாக இருக்கலாம். ஆக நம் இலச்சினை இப்படி இருப்பது மிகவும் வருந்தத்தக்கதொன்றாகும். அதற்கு அடிப்படை இதுதான், ஒரு “கீ டிராயிங்” கை செம்மையாக வைத்துக் கொள்ளவேண்டும் என்றுணராமையதான் அது. ஐம்பது ரூபாய்க்குட்பட்ட செலவில் அந்த அருமையாகச் செய்து வைத்துக்கொள்ளலாம். அதுவும் ஒரு வார கால அளவுக்குள். எந்த ப்ளாக்கை எடுத்தாலும் அவை அதன் பித்திப்பிப்பாக அமைய வேண்டும். தேவைக்கேற்ப செய்து கொண்டிருப்பது தவறு. சென்ற தடவையே இதுபற்றி நான் சொல்லியிருக்கிறேன். அது இதுவரை தொடங்கப் பெற்றிருக்கிறதா? அப்படி தொடங்கப் பெற்றிருந்தால் அது நிறைவேறியிருக்கிறதா? அப்படி அது நிறைவேறியிருந்தால் இன்று அமைச்சர் அவர்களின் பிரசங்கத்தில் கூட ஏன் இந்த இலச்சினை போடப்பட்டிருக்கிறது? என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். ஆக இந்த நிலை மாறவேண்டும். நான் கண்டிக்கவில்லை. யாரையும் புண்படுத்தவேண்டுமென்று இதைச் சொல்லவில்லை. இது நம் மாநில ஆட்சிக்கு, நம் முறைக்கு, நம் பெருமைக்கு, நம் சிறப்பிற்கு, இவ்வளவிற்கும் இழுக்கு. இதை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டியது நம் எல்லோருடைய பொறுப்புமாகும். அதை நிறைவேற்ற வேண்டிய கடமை சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சர் அவர்களையும், அதிகாரிகளையும் சார்ந்தது என்பதை வற்புறுத்தி, வலியுறுத்தி—ஆனால் பணிவோடு—வேண்டிக்கொண்டு என் உரையை முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

* திரு. எம். எஸ். மணி : சட்டமன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் பதிவுத்துறை எழுதுபொருள் அச்சத்துறை மான்யத்தின் மீது எதிர்கட்சி அங்கத்தினர் கொண்டு வந்துள்ள வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து என் கருத்தினை இம்மன்றத்தில் சொல்ல விரும்புகிறேன். பதிவுத் துறையைப் பற்றி குறிப்பிடிகிறபோது நீண்ட காலதாமதமாகிறது என்பதை எல்லா உறுப்பினர்களும் வற்புறுத்தினார்கள். ரெஜிஸ்டர் அலுவலகத்திற்குச் சென்று கேட்டால் ஒரு நாளைக்கு 10, 15 பத்திரங்கள்தான் நாங்கள் ரெஜிஸ்டர் செய்ய முடியும், ஆனால் 70, 80 பத்திரங்கள் வந்து விட்டால் எப்படி பதிவு செய்யமுடியும், ஆகவே காலதாமதமாகிறது என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அது ஒரு காரணம். மற்றொரு காரணத்தை, நான் நேரில் கண்டறிந்ததை சொல்ல விரும்புகிறேன். இன்றைய தினம் அவர்களுக்கு கொடுக்கப்படுகிற ஊதியம் பற்றாக்குறையாக இருக்கிறது என்று அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அந்தப் பற்றாக்குறை காரணமாக அவர்கள் நன்கொடை பெறுவதற்காக இந்த காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. ஒரு ஐந்து அல்லது பத்து ரூபாய் அவர்களிடம் கொடுத்தால் கீழுள்ள பத்திரம் மேலே வந்து விடுகிறது. எனவே இந்த காலதாமதத்தைத் தவிர்க்கவேண்டுமென்று சொன்னால் ஒன்று அவர்களது ஊதியத்தை உயர்த்தவேண்டும் அல்லது அந்த இலாகாவை

[திரு. எம். எஸ். மணி] [19th March 1963]

இன்னும் சிறிது பெரிது படுத்தவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். இன்றையதினம் ரெஜிஸ்டர் செய்து அதன் நகலை எடுக்கச் சென்றால், அந்த நகலை எடுத்துப் படிக்கும்போது உள்ளபடியே அதை புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. ஏனெனில் எழுதுகிறவர்கள் இரண்டு பேர்களைத் தான் சில ரெஜிஸ்டர் அலுவலகங்களில் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் தினசரி 10, 20 பத்திரங்கள் காப்பி எடுக்க முடியாமல் அவர்கள் கையெழுத்து கெட்டுப் போய் என்ன எழுதுகிறோம் என்று புரியாமல் அவர்கள் எழுதுகிறார்கள். ரெஜிஸ்டர் செய்யும் இரு தரப்பாரும் ஏதாவது தகராறு ஏற்பட்டு சமரசம் செய்து கொள்ள நினைக்கும்போது அப்பத்திரத்தை படிக்க முடிவதில்லை. ரெஜிஸ்டர் செய்தவர் ஒரு அர்த்தம் சொல்கிறார், அதற்கு எதிராக இருப்பவர் ஒரு அர்த்தம் சொல்கிறார். ஆக ஒரிலினல் டாக்குமென்டை பார்க்க வேண்டிய நிர்ப்பந்த நிலை ஏற்படுகிறது. எனவே அத்தகைய நிலை இல்லாமல், அவற்றை தமிழ் அல்லது ஆங்கிலத்தில் டைப் செய்ய வேண்டுமென்ற நிலை உருவாகவேண்டும். அல்லது நன்கு எழுதத் தெரிந்தவர்களைக் கொண்டு, நல்ல அச்ச எழுத்தில் எழுதப்படும் முறை இருக்கவேண்டும். சில பகுதிகளில் ஒவ்வொரு ரெஜிஸ்டர் அலுவலகத்திலும் ஒரு ஸ்டாம்பு வெண்டர்தான் இருக்க அனுமதி கொடுக்கப்படுகிறது. ஒருவருக்கு மட்டும் அனுமதி கொடுத்திருப்பதால் பத்திரம் கேட்கப் போகிற நேரத்தில் அவர் அங்கு இருப்பது இல்லை. அப்படி இருந்தாலும், 40 ரூபாய் பத்திரம் வேண்டுமென்றால் அந்த அளவு உயர்ந்த பத்திரம் என்னிடம் இல்லை, ஐந்து ரூபாய்க்குள்ள எட்டு பத்திரங்கள் கொடுக்கிறோம்; இல்லை 40 ரூபாய் பத்திரம் வேண்டுமென்றால் திருச்சி போன்ற முக்கிய நகரத்திற்கு சென்று வாங்கி வருகிறேன். அதற்கு ஐந்து ரூபாய் கொடுங்கள் என்று கேட்கிறார்கள். அவர்களுக்கு தேவையான அளவு மூலதனம் இல்லாத காரணத்தினால் இந்நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே ஒவ்வொரு பகுதியிலும் மூன்று பேர்களுக்காவது பத்திரம் விற்கும் அனுமதி கொடுக்கப்படவேண்டும். குறிப்பாக லால்குடி வட்டத்தைச் சேர்ந்த புள்ளம்பாடியில் அத்தகைய நிலை ஏற்பட்டு அடிக்கடி பத்திரம் விற்பவர் அங்கு காணப்படுவதில்லை. ஆகவே திருச்சிக்கு சென்று பத்திரம் வாங்க வேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. ஆக இரட்டிப்பு செலவாகிறது. ஆகவே மேற்கொண்டு பத்திரம் விற்க யாராவது அனுமதி கேட்டால் அரசாங்கம் அதற்கு அனுமதி கொடுக்கவேண்டும். சில பிரிக்காக்களில் அந்தந்த எல்லையை விட்டு வேறு பகுதிகளுக்குச் சென்று பத்திரம் ரெஜிஸ்டர் செய்யவேண்டிய நிலை ஏற்படுகிறது. கோமாக்குடி, சோம்பறை போன்ற ஊர்களில் இருப்பவர்கள் புள்ளம்பாடிக்குச் சென்று ரெஜிஸ்டர் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால், அவற்றிற்கு பக்கத்திலுள்ள நகரம் லால்குடி. ஆகவே அவர்கள் லால்குடியில் ரெஜிஸ்டர் செய்ய அனுமதி கொடுத்தால் அவர்களுக்கு போக்குவரத்து செலவு மிச்சப்படும். ஆகவே பக்கத்திலுள்ள நகரத்தில் பதிவு செய்கிற ஒரு நிலையை உருவாக்கிக்கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஆகவே காலதாமதத்

19th March 1963] [திரு. எம். எஸ். மணி]

தைப் போக்க நல்ல நிலைமையை உருவாக்க வேண்டும். அப்படி உருவாக்கினால் அதில் ஏற்பட்டிருக்கிற ஊழல்களை தவிர்க்க முடியும். பத்திரம் ரெஜிஸ்தர் செய்கிறபோது அது சம்பந்தப் பட்ட இரண்டு பேர்கள் மட்டும் அங்கு போவதில்லை. ஏராளமாக சாட்சிகளை அழைத்துச் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. ஒவ்வொரு பத்திரமும் பதிவு செய்ய 10, 15 பேர்கள் செல்ல வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி பத்து பத்திரங்கள் ரெஜிஸ்டர் செய்ய வேண்டுமென்றால் 100 பேர்கள் செல்லவேண்டியிருக்கிறது. இவர்கள் உட்காரவோ அல்லது தங்கவோ எந்தவித வசதியும் எங்கும் செய்து கொடுக்கப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை. அதையும் அரசாங்கம் கவனித்து பொது மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளைச் செய்து கொடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து சர்க்கார் அச்சகம் பற்றி ஒரு சில கருத்துக்களை சொல்ல விரும்புகிறேன். நம் சர்க்கார் அச்சகம் 1831-ல் வெள்ளைக்காரன் காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது, 1831 முதல் இன்று வரை அது நல்ல முறையில் விரிவடைந்து வந்திருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். 1958 வரை அங்கு வேலை செய்து வந்த தொழிலாளர்கள் எண்ணிக்கை 1,800. இவர்கள் ஒரே ஷிப்டில் வேலை செய்து வந்தார்கள். வேலைகள் விரிவடைய அடைய அரசாங்கம் இரண்டு ஷிப்டுகளாக உயர்த்தினார்கள். அதனால் பல ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களுக்கு இன்றையதினம் வேலை கிடைக்கிறது. இன்றையதினம் அங்கு 3,600 பேர்கள் வேலை செய்து வரும் நிலையைக் காண்கிறோம்.

அப்படிப் பார்க்கின்ற போது, குறிப்பாக இந்தியாவிலேயே மிகப் பெரிய அச்சகமாக நம்முடைய சர்க்கார் அச்சகம் இயங்கி வருவதைக் கண்டு உள்ளபடியே நான் பாராட்டுகிறேன். நான் அப்படிப் பாராட்டுகிற நேரத்தில் இந்தத் தொழிலின் மேன்மையைப் பற்றிப் புரிந்துகொள்ளவேண்டும். உலகத்திலேயே இன்றைய தினம் அச்சத் தொழில் தான் மிக இன்றியமையாத, சிறந்த தொழிலாக விளங்குகிறது. அமெரிக்காவில் ஒரு சம்பவம் நடைபெற்றது என்று சொன்னால், நேற்று நடைபெற்ற அந்தச் சம்பவத்தை இன்றைய தினம் சென்னையில் உள்ள நாம் தெரிந்துகொள்ள மிக இன்றியமையாதது இந்த அச்சத் தொழில் என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. அத்தகைய வேலை செய்கிற தொழிலாளர் நிலைமையைப்பற்றி எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். முன்பெல்லாம் திருமணம் என்றால் வெற்றிலை பாக்கு வைத்துக் அழைத்தது போக இன்றைய தினம் பத்திரிக்கை வைக்கிறோம். தொழிலாளர்கள் கூட தங்களுடைய பெயரோடு கூடிய லெட்டர் பேடு (Letter Pad) வைக்கும் நிலைமையையும் இன்றைய தினம் பார்க்கிறோம். அச்சத் தொழில் என்பது இந்த முறையில் இன்றியமையாத தொழிலாக இருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட தொழிலில் உள்ளவர்களுடைய நிலைமையையும் எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு நம் சென்னை சர்க்கார் 1962-ம் ஆண்டிலே, எப்ரல் மாதத்திலே விடு கட்டிக் கொடுக்கும் திட்டத்தின் கீழ் நம்முடைய

[திரு. எம். எஸ். மணி] [19th March 1963]

முதல் அமைச்சர் காமராஜ் அவர்கள் பெயரை வைத்து 300 வீடுகளைக் கட்டிக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நமது அச்சகத்தில் இருக்கிற தொழிலாளர்கள் 3,200; கட்டிக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற வீடுகள் 300. இருந்தாலும் அந்த அளவுக்கு 300 வீடுகள் கட்டியிருப்பதை வரவேற்கிறேன். கட்டிக் கொடுத்திருக்கிற வீடுகளுக்கான வாடகையை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். 'ஏ' வகுப்பு வீடுகள் என்று சொல்லுகிற வீடுகளுக்கு 20 ரூபாய் மாத வாடகை பெறுகிறார்கள். அதே போல 'பி' வகுப்பு வீடுகளுக்கு 24 ரூபாய் மாத வாடகை பெறுகிறார்கள். அதே போல 'ஸி' வகுப்பு வீடுகளுக்கு 33 ரூபாய் மாத வாடகை பெறுகிறார்கள், அந்த வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுக்கு வீட்டு வாடகை அல்லவன்ஸ் எவ்வளவு கொடுக்கிறார்கள்? 10 ரூபாயும், 15 ரூபாயும் கொடுக்கிறார்கள். சம்பளம் 90 ரூபாய்க்குக் கீழே இருந்தால் 10 ரூபாயும், அதே நேரத்தில் 90 ரூபாய்க்கு மேற்பட்டவர்களுக்கு 15 ரூபாயும் கொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் 20 ரூபாய் 24 ரூபாய், 33 ரூபாய் வாடகை கொடுக்கவேண்டியிருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. மின்சாரத்திற்கு தனியாகக் கட்டணம் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. அதற்காக 5 ரூபாயைச் சேர்த்தால், சாதாரணமாக 90 ரூபாய் சம்பாதிக்கக் கூடிய தொழிலாளி 25 ரூபாய் வாடகை வீட்டில் இருக்க வேண்டியிருக்கிறது. அவர்களுடைய வாழ்க்கைத் தரம் எப்படி உயரும்? அவர்கள் எப்படி முன்னேற முடியும்? எனவே தான் அமைச்சரவை கவனம் செலுத்தி அச்சகத் தொழிலில் உள்ளவர்களுக்கு நல்ல ஒரு நிலைமையை உண்டாக்க வேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல. அச்சகத்தில் வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களைப் பற்றி அமைச்சர் அவர்களுடைய அறிக்கையில் மிகவும் பாராட்டியிருக்கிறார்கள். நல்ல ஒத்துழைப்புத் தந்தார்கள், திறம்பட வேலை செய்கிறார்கள் என்று பாராட்டியிருக்கிறார். அப்படி திறம்பட வேலை செய்கிற தொழிலாளர்களுடைய காலனியில் கூலியில் 5½ மணியிலிருந்து 6½ மணி வரையிலும், மாலையில் 5½ மணியிலிருந்து 6½ மணி வரையிலும் தண்ணீர் கொடுக்கிறார்கள். முதல் அமைச்சர் காமராஜ் அவர்கள் பேரில் ஏற்படுத்திய நகரிலாவது 4 மணி நேரம் தண்ணீர் கொடுக்கக் கூடாதா? அதையாவது செய்யக் கூடாதா? ஆகையால் அமைச்சரவை கவனம் செலுத்தி இன்னும் அங்கே பணியாற்றுகிற தொழிலாளர்களுக்கு வசதிகளைச் செய்து கொடுப்பதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளை நல்ல முறையில் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, அங்கு இருக்கிற ஸ்கேலைப் பற்றி எண்ணி பார்க்க வேண்டும். அச்சக் கோர்க்கின்ற தொழிலாளர்களுக்கு இன்றைய தினம் 80 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. தனியாக, அச்சக் கோர்க்கிற தொழிலாளி, தினசரிக் கூலி பெறுகிற கம்பாஸிட்டர் தனியார் நடத்துகிற அச்சகத்தில் வேலை செய்தால் 4 ரூபாயிலிருந்து 6 ரூபாய் வரையில் பெறுகிறார். ஆனால் அரசாங்க அச்சத் துறையில் அவர் பெறுகிற 80 ரூபாய் சம்பளம்

19th March 1963] [திரு. எம். எஸ். மணி]

போதுமா? இன்க்ரிமெண்ட் எவ்வளவு? ஆண்டுக்கு 3 ரூபாய் அதுவும் 110 ரூபாயிலே நின்று விடுகிறது. இன்றைய தினம் விலை யெற்றம் அதிகமாக இருக்கின்ற காரணத்தினால் ஸ்கேலை உயர்த்த வேண்டும் என்பதுதான் எனது வேண்டுகோள். மெஷினில் வேலை செய்கிறவர்கள் தப்பித் தவறி கையைக் கொடுத்தால் கை மெஷி னோடு போகிற நிலைமையைப் பார்க்கிறோம். பல இடங்களில் காம்ப்ளென்சேஷன் பெறுகிற நிலைமையையும் நாம் பார்க்கிறோம். அந்தத் தொழிலாளிக்கு 70 ரூபாய் சம்பளம் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆண்டு ஒன்றுக்கு 2 ரூபாய் வீதம் உயர்த்தி, அதுவும் 90 ரூபா யோடு நின்று விடுகிறது. தனியார் துறையில் மெஷினில் வேலை செய்கிறவர்கள் 150 ரூபாய், 200 ரூபாய் சம்பளம் பெறுகிறார்கள் என்பதை நாம் பார்க்க முடிகிறது. ஓவர்டைம் செய்தால்கூட ஏராளமாகச் சம்பளம் கிடைக்கிறது. அரசாங்க அச்சகத்தில் வேலை செய்கிறவர்களுடைய சம்பளத்தை உயர்த்த வேண்டாமா? பைண்டிங்கில் வேலை செய்கிறவர்களை எடுத்துக்கொண்டாலும் 70 ரூபாயிலிருந்து, ஆண்டுக்கு 2 ரூபாய்கூட, 90 ரூபாயில் நிற் கிறது. இந்த 90 ரூபாய் என்பதை 100 ரூபாயாக உயர்த்தலாம் என்ற ஆலோசனையையும் நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்பு கிறேன்.

அரசாங்கத்தில் நடைபெறுகிற அச்சகத்தில், தொழிலாளர் திறமையைப் பார்த்து, அவர்களுடைய சர்வீஸைப் பார்த்து வேலை உயர்வு கொடுக்கப்படவில்லை. அதற்கு மாறாக அதிகாரிகளுக்குச் சலுகையானவர்களை உயர்த்த வேலைக்கு உயர்த்தி விடுகிறார்கள். இந்த முறை மாறவேண்டும். நல்ல முறையில் யார் பணியாற்றுகிறார்களோ, நீண்ட நாள் யார் வேலை பார்த்திருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு மேல் பதவிகளைக் கொடுத்து உயர்த்தவேண்டுமென்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

காலையில் முதல் ஷிஃப்டில் வேலை செய்கிறவர்களுக்கு பாலும், பன்னும் கொடுக்கப்படுகிறது. அதேபோல இரண்டாவது ஷிஃப்ட்டிலும் கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் கொடுக்கப்படுகிற பால் சுத்தமான பாலாக கொடுக்கப்படுகிறதா என்றால் இல்லை. தண்ணீர் கலந்த பாலாக, கலப்படமான பாலாக கொடுக்கிறார்கள். டி. கொடுக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் ஆற வைத்துக் கொடுக்கக் கூடிய நிலை இருக்கிறது. இந்த நிலையை மாற்றி அமைக்க வேண்டும். இதில் அரசாங்கம் கவனமாக இருக்கவேண்டும். கூட்டுறவு முறையில் காண்டன் வைத்திருந்தாலும்கூட, நம் தொழிலாளர் அதில் அங்கத்தினர்களாக இருந்தாலும்கூட, அரசாங்கக் கண்காணிப்பும் அதில் இருக்கவேண்டும். அப்படி இருந்தால்தான் சுத்தமான சரக்காக அம்மாதிரியான தொழி லாளர்களுக்குக் கிடைக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப் படுகிறேன்.

அடுத்து, தாராளப் பென்ஷன் திட்டத்தை இன்றைய தினம் அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு அமல் நடத்துவதாக இருக்கிறது. இன்னும் பல பேர்கள் ரிட்டயர் ஆஸ்கர்கள் பென்ஷன் வாங்காமல்

[திரு. எம். எஸ். மணி] [19th March 1963]

இருக்கிறார்கள். முன்பு வேலை செய்தார்களே 1956, 1958-ம் ஆண்டுகளில் அவர்களுக்குக் கொடுக்கலாமா என்று அரசாங்கத்தின் பரிசீலனையில் இருப்பதால் அவர்கள் வாங்காமல் இருக்கிறார்கள். கொடுக்கின்ற நேரத்தில் யாருக்கும் பாகுபாடு செய்ய வேண்டாம், அத்தனை பேர்களுக்கும் லிபரலைஸ்ட் பென்ஷன் திட்டத்தை உடனடியாக அமல் நடத்தவேண்டுமென்றுதான் இந்த சந்தர்ப்பத்திலே நான் கேட்டுக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய வேலைகளை நம் அச்சகத்தில் செய்ய முடியவில்லை என்ற காரணத்தினால் வெளியிலே நாம் இப்போது செய்கிறோம். அப்படிச் செய்கிற நேரத்தில் அதற்காக நாம் 5.21 லட்ச ரூபாய் கொடுத்திருக்கிறோம். இவ்வளவு பெரிய அச்சகத்தை வைத்துக்கொண்டு ஏன் அந்த வேலைகளைக்கூட நம்மால் செய்ய முடியவில்லை? அப்படிச் செய்ய முடியாவிட்டாலும் இன்னும் நம் அச்சகத்தை விரிவு படுத்தலாம். தனியாருக்குக் கொடுப்பதைத் தவிர்த்துக்கொண்டும் என்றுதான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். தாற்காலிகமாகக் கொடுத்தாலும்கூட டெண்டர் முறையில் கொடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்திற்கு என்னுடைய ஆலோசனையைச் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

எனக்கு முன்னால் பேசிய கனம் அங்கத்தினர் குறிப்பிட்டது போல, அரசாங்கம் வெளியிடுகிற புத்தகங்களிலே ஏராளமான அச்சப்பிழைகள் இருக்கின்றன. உள்ளபடியே அதைப் பார்க்கும் போது நமக்கு வேதனையாக இருக்கிறது. ஏன் இந்த அச்சப் பிழை ஏற்பட்டது என்று பார்க்கும்போது, தமிழில் அச்சத் திருத்துவதற்குச் சரியான ப்ரூப் ரீடர்கள் இல்லை. தமிழ் படித்த வித்வான்களைப் போடவேண்டும். எஸ்.எஸ்.எல்.ஸி. படித்தவர்களுக்கு நல்ல முறையில் தமிழ் தெரியும் என்று என்னால் ஒத்துக்கொள்ள முடியாது. தமிழில் அச்சிடப்படுபவைகளைத் திருத்த தமிழ் வித்வான்களைப் போடவேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

கடைசியாக, இந்த அச்சகம் உலகத்திலேயே பெரிய அச்சகமாக வரவேண்டுமென்று சொன்னால், வேலூர் சிறைச்சாலையில் ஒரு அச்சகத்தை நிறுவலாம். அங்கே நிறைய இடம் இருக்கிறது. அங்கே இருக்கக்கூடிய கைதிகளுக்குப் பயிற்சி கொடுக்கலாம். வருகிற வருமானத்திலிருந்து ஊதியம் கொடுக்கிறோம் என்று சொன்னால் அவர்கள் நல்ல முறையில் வேலை செய்வார்கள். அதோடு அவர்கள் கைத்தொழிலையும் தெரிந்துகொண்டு பின்னால் வாழ்க்கை நடத்துவதற்கும் வழி ஏற்படும். அரசாங்கத்தின் சார்பில் புதுக்கோட்டையில் இருப்பது போல திருச்சி ஒரு பெரிய விபாபாஸ்தலம், அங்கு ஒரு அச்சகம் நிறுவ வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தொழிலாளர்களுக்கு, ஆண்டுக்கு 2,000 ரூபாய் தொழிலாளர் நல நடவடிக்கைகளுக்காக ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். வினாயாட்டு அபிவிருத்திக்கு 1,000 ரூபாய் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். இருக்கக்

19th March 1963] [திரு. எம். எஸ். மணி]

கூடிய தொழிலாளர்கள் 3,200. ஒதுக்கியிருப்பது தலைக்கு 1 ரூபாய் அளவில்கூட வரவில்லை. அதையும் அமைச்சர் கவனித்து ஆவன செய்வார் என்ற நம்பிக்கையோடு, தொழிலாளர் சுமுகமான உறவோடு வேலை செய்கிறார்கள் என்று அவர் அறிக்கையில் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், அந்தத் தொழிலாளர்கள் ஏமாறுகிற நிலையில் நடந்துகொள்ளவேண்டாம், அவர்கள் மீது கருணை காட்டுங்கள் என்று கூறி இந்த அளவோடு வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து முடித்துக்கொள்கிறேன்.

* கனம் திரு. கோ. பூவராகன்: கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இன்றையதினம் நான் இந்த மன்றத்திலே கொண்டு வந்திருக்கிற இரண்டு மான்யக் கோரிக்கைகளின்மீது விவாதம் செய்யும்பொழுது, சென்ற ஆண்டைவிட இந்த ஆண்டில் அதிக உற்சாகத்தோடு அதிக நபர்கள் பங்கு எடுத்துக்கொண்டார்கள். அவர்கள் இரண்டு மான்யங்களைப் பொறுத்தவரையிலும் நல்ல அரிய பெரிய கருத்துக்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள்.

முதலாவதாக, பத்திரப் பதிவு மான்யக் கோரிக்கையை 11-30 பொறுத்த அளவிலே, சில அங்கத்தினர்கள் அதிக அளவிலே a.m. குறிப்பிட்டது என்னவென்றால், இந்தப் பத்திரப் பதிவு அலுவலகங்களிலே பணியாற்றுகிற அத்தனை அலுவலாளருக்கும் சம்பள உயர்வு போதாததில் இருக்கிறது, அவர்களுக்கு உற்சாகம் இல்லை, உற்சாகம் இல்லாத காரணத்தினால் வேறு விதங்களிலே அவர்களுடைய கவனம் சென்றுவிடுகிறது என்பதுதான். இந்த அலுவலங்களில் பணியாற்றுகிறவர்கள் நல்ல தொண்டுள்ளம் படைத்தவர்கள். உண்மையிலே மக்களுக்குத் தொண்டு செய்கிற ஒரு இலாகா இருக்கிறது என்றால், அது பத்திரப் பதிவு இலாகா என்று நான் சொல்லாமலே அத்தனை பேர்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். குறிப்பாக சில இடங்களிலே அதிகமாக பத்திரங்கள், பதிவு செய்வதற்குச் சமர்ப்பிக்கப்படுவதால், அந்தப் பத்திரப் பதிவு நிலையங்களிலுள்ள அதிகாரிகள் சிலர் கோப்ப்படுகிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இந்த நிலையங்களைப் பொறுத்தவரையிலே அங்கே இருக்கிற எழுத்தாளர் முதல் உயர் அதிகாரி வரையிலே அத்தனை பேர்களும் பொறுமைசாலிகளாக இருந்து, நல்ல தொண்டு உள்ளம் படைத்தவர்களாக இருந்தால்தான், அந்த அலுவலகங்களில் செம்மையாக பணியாற்ற முடியும். அந்த முறையில்தான் அநேகமாக பணியாற்றி வருகிறார்கள். ஒரு சில அங்கத்தினர்கள் அது சம்பந்தமாக புகார்கள் தெரிவித்தார்கள். அம்மாதிரி குறைபாடுகள் எந்தப் பத்திரப் பதிவு நிலையங்களில் காணப்படுகின்றன என்பதுபற்றி எழுதியனுப்பினால், பரிசீலனை செய்து அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடு செய்யப்படும் என்று கனம் அங்கத்தினர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மேலும், பத்திரப் பதிவு அலுவலகங்களில் பல இடங்களில் அங்கு பத்திரம் பதிவு செய்வதற்கு வரும் மக்கள் தங்குவதற்கு போதிய இடவசதி இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். அந்தக்

[திரு. கோ. பூவராகன்] [19th March 1963]

கட்டிடங்கள் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமானவையாக இருந்தால், அத்தனை இடங்களிலும் மக்கள் தங்குவதற்கு வசதி செய்ய என்ன ஏற்பாடு செய்யவேண்டும் என்று திட்டம் தயாரித்து, அதன்படி செய்துவருகிறார்கள். சில அலுவலகங்கள் அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமில்லாத கட்டிடங்களில், அதாவது வாடகை கட்டிடங்களிலே இயங்கி வருகின்றன. அந்த இடங்களில் அந்த அலுவலகத்திற்கு வருகிற மக்களுக்கு தங்குவதற்கு வேண்டிய வசதி செய்து கொடுத்தால் கட்டிடச் சொந்தக்காரர்களுக்கு அதற்கும் சேர்த்து வாடகை கொடுக்கப்படும் என்று அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. எங்கெங்கு உடனடியாக இப்படிப்பட்ட வசதிகள் செய்துகொடுக்க முடியுமோ அங்கெல்லாம் செய்து கொடுப்பதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

மேலும், பத்திரப் பதிவு அலுவலகங்களிலே மின்சார வசதி இல்லை, பழைய கட்டிடங்களாக இருக்கின்றன, மின்சார விசிறி பொருத்தப்படவேண்டும் என்றெல்லாம் குறிப்பிட்டார்கள். பத்திரப் பதிவு இலாகா மிகவும் பழமையான இலாகா. பழைய கட்டிடங்களில் சில அலுவலகங்கள் இருந்தாலும், அவ்வப்பொழுது சிறந்த முறையில் அவைகள் பழுதுபார்க்கப்பட்டு வருகின்றன. எல்லா இடங்களிலும் அரசாங்கக் கட்டிடங்களில் மின்சார விளக்குகள் அமைத்து மின்சார விசிறிகளுடன் போதுமான வசதி செய்து கொடுப்பதற்கு ஒரு திட்டம் தயாரிக்கப்பட்டு, அந்தத் திட்டத்தை ஆண்டுதோறும் சிறுசுச் சிறுசு நிறைவேற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.

மற்றும் ஆங்காங்கு இருக்கும் பத்திரப் பதிவு நிலையங்களிலே எழுதுவதற்கு போதுமான பெஞ்சு, நாற்காலி வசதிகள் இல்லை என்று குறிப்பிட்டார்கள். நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கிற அத்தனை பத்திரப் பதிவு நிலையங்களுக்கும் மொத்தமாக எவ்வளவு நாற்காலிகள், பெஞ்சுகள் தேவைப்படும் என்று தணக்குப்போட்டுப் பார்த்து, அதற்காக கிட்டத்தட்ட ரூ. 52,000 செலவாகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இது போன்று பெஞ்சு, நாற்காலிகள் வாங்குவதற்கு ஒரு ஏற்பாடு செய்து, ஆண்டுதோறும் ரூ. 15,000-க்கு நாற்காலிகள், பெஞ்சுகள் வழங்குவது என்று முடிவு செய்து, அந்த முறையில் இப்பொழுது கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்.

மேலும் பல அங்கத்தினர்கள் அவரவர்கள் தொகுதியிலே, அவரவர்கள் இருக்கிற பகுதிகளிலே பத்திரப் பதிவு நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும், குறைந்தபட்சம் 2 மைலுக்கு ஒரு பத்திரப் பதிவு அலுவலகம் இருக்கவேண்டும் என்றும் தெரிவித்தார்கள். இந்தப் பத்திரப் பதிவு அலுவலகம் தினந்தோறும் மக்களுக்கு அன்றாட வாழ்க்கைக்குத் தேவையான ஒரு அலுவலகமாக இல்லாவிட்டாலும், மக்களுடைய கஷ்டம் அதிகமானாலே இருக்கும் இடங்களிலெல்லாம் பொது மக்கள் விரும்பினாலும், விரும்பாவிட்டாலும், எங்கு மக்களுக்கு அதிகக் கஷ்டங்கள் இருக்கின்றனவோ அந்த இடங்கனையெல்லாம் கணக்கெடுத்து, அந்தப் பகுதிகளில் பத்திரப் பதிவு நிலையங்கள் புதிய

19th March 1963] [திரு. கோ. பூவராகன்]

தாக அமைக்கும் முறையில் ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். மேலும், பத்திரப் பதிவு நிலையங்கள் எங்கெங்கே வைக்கவேண்டும் என்று மக்கள் விரும்பி வேண்டிக் கேட்கிறார்களோ அந்தப் பகுதிகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து, குறிப்பாக அந்தப் பகுதிகளில் மக்கள் தங்குவதற்கு வசதி, போக்குவரத்து வசதி, அங்கு வருபவர்கள் உணவு அருந்துவதற்கு உணவு விடுதி வசதி, போலீஸ் நிலைய வசதி, இதுபோன்ற வசதிகளெல்லாம் இருக்கின்றவா என்று பரிசீலனை செய்து பார்க்கப்படுகிறது. அதோடு கூட அந்த இடங்களில் பத்திரப் பதிவு நிலையங்கள் திறக்கப்பட்டால் அந்த அலுவலகங்கள் ஏற்படுத்துவதினால் நஷ்டம் வராமல் அதிக அளவுக்கு பத்திரங்கள் பதிவு செய்யப்படுவதற்கு இருக்குமா, ஏற்கெனவே, அந்தப்பகுதிகளில் இருக்கிற பத்திரப் பதிவு நிலையங்களுக்கு அதிக வேலை இருக்கிறதா என்பவைகளையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்த்து, பிறகு அவசியம் இருந்தால் அந்த இடங்களில் பத்திரப் பதிவு நிலையங்கள் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. தங்கள் தங்கள் பகுதிகளில் பத்திரப் பதிவு நிலையங்கள் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும் என்று பல அங்கத்தினர்கள் கூறினார்கள். அவைகளைப்பற்றியெல்லாம் பரிசீலனை செய்து, ஆரம்பிக்க வேண்டிய இடங்களாக இருந்தால் அங்கே ஆரம்பிக்கலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மற்றும், புதிய நிலச் சீர்த்திருத்தச் சட்டம் வந்தபிறகு, நிலம் வாங்குகிறவர்களுக்கும், விற்பவர்களுக்கும் பெரிய கஷ்டம் ஏற்படுகிறது. அதற்கான பாரங்களை பத்திரப் பதிவு நிலையங்களிலே எழுதித்தருவது மிக்க சங்கடமாக இருக்கிறது, அதை ஏதாவது சலபமான முறையில் அமைத்துத் தருவது நல்லது என்று தெரிவித்தார்கள். இப்பொழுது அமைக்கப்பட்டிருக்கிற பாரங்களை பரிசீலனை செய்து பார்த்துத்தான் அமைத்திருக்கிறார்கள். அந்தந்த வட்டாரத்தில் இருக்கக்கூடிய மக்கள் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய அளவிலே, அந்தந்த வட்டாரத்தில் என்னென்ன மொழி பேசப்படுகிறதோ அந்த மொழியில் பாரங்கள் அமைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அத்தனை விவரங்களும் தேவைப்படுகின்றன என்ற காரணத்தினால்தான், அவைகள் அவசியம் இருக்கவேண்டுமென்ற காரணத்தினால்தான், அந்த விவரங்கள் கோரப்படுகின்றன. அவைகளில் ஏதாவது ஒரு பகுதியை எடுத்துவிடவேண்டுமென்றால், நாம் அறியவேண்டியிருக்கிற அத்தனை முழு விவரங்களும் குறிப்பிடப்படாமல், அதனால் பல சங்கடங்கள் ஏற்படும். அதையெல்லாம் உணர்ந்துதான் இந்த பாரங்களை விபரமான முறையில் அமைத்திருக்கிறார்கள். அதனால் மேலும் பல சங்கடங்கள் ஏற்படும் என்பதைப் பார்க்கும்பொழுது, இப்பொழுது உடனே இந்த பாரங்களை திருத்தவேண்டிய அவசியம் இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் அங்கத்தினர் மணி அவர்கள் மக்கள் தொகையை கணக் கொடுத்து அதன் அடிப்படையில் ஏன் பத்திரப் பதிவு நிலையங்களை அமைக்கக்கூடாது என்று குறிப்பிட்டார்கள். மக்கள் தொகையை

[திரு. கோ. பூவராகன்] [19th March 1963]

கண்களில் எடுத்துக்கொண்டு பத்திரப் பதிவு நிலையங்கள் ஆங்காங்கு அமைக்கப்படுமானால், இப்பொழுது பெருமைபடக்கூடிய அளவிலே வருவாய் தரக்கூடிய இலாகா என்று எல்லோரும் பாராட்டக்கூடிய இந்த இலாகாவிற்கு அது இழுக்குத் தேடித்தரும் என்றுதான் எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. மக்கள் தொகையை அடிப்படையாக வைத்து பத்திரப் பதிவு நிலையங்கள் ஆரம்பிப்பது என்பது முடியாத காரியம். நான் முன்பு சொல்லியது போல், ஏற்கனவே உள்ள பத்திரப் பதிவு நிலையங்களில் வேலை அதிகமாக இருக்கிறதா, புதியதாக நிலையங்கள் ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிற இடங்களில் போதிய வசதிகள் இருக்கின்றனவா என்பதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்த்தால்தான் புதிய நிலையங்கள் அமைக்கப்படவேண்டும்.

மற்றும், பத்திரப் பதிவு நிலையங்களிலே நகல்கள் கொடுக்கப்படுப்பொழுது அதிலே எழுதப்படுகிற எழுத்துக்கள் தெளிவாக இல்லை, நல்ல விளக்கமாக இல்லை என்றும் குறிப்பிட்டார்கள். நான் திடீரென்று 2, 3 இடங்களில் உள்ள பத்திரப் பதிவு நிலையங்களுக்குச் சென்று பார்த்தேன். அவர்கள் எழுதுகிற எழுத்தைப் பார்க்கிறபொழுது ஒரு சிலர் நல்ல முறையில் எழுதுகிறார்கள், எழுத்துக்கள் அழகாக அமைந்திருக்கின்றன. ஒரு சிலர் எழுதும் எழுத்துக்கள் கொஞ்சம் அழகு குறைவாகத்தான் காணப்படுகின்றன. அவர்கள் நல்ல முறையிலே அழகான முறையிலே எழுதித்தரவேண்டும் என்று அவ்வப்பொழுது அவர்களுக்கு அறிக்கை கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். பெண்கள் நல்ல முறையில் அழகாக எழுதுகிறார்கள் என்று குறிப்பிட்டார்கள் திரு. மணி அவர்கள். நான் சென்ற இடங்களில் பார்த்தபொழுது கூட பெண்களில் ஒரு சிலர் அந்த முறையிலே அழகாக எழுதுகிறார்கள் என்று சொல்லுவதற்கில்லை. இருந்தாலும், பெண்கள் இந்த இலாகாவிலே அதிக அளவில் பணியாற்றிவருகிறார்கள். பத்திரங்களை காபி எடுப்பதற்குப் பதிலாக, அவற்றை புகைப்படம் எடுக்கலாம் அல்லது டைப் செய்து கொடுக்கலாம் என்ற யோசனையைத் தெரிவித்தார்கள். இப்பொழுது இருக்கிற நெருக்கடி நிலையை உத்தேசித்து இதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்வதற்கு இப்பொழுது முடியாத நிலை இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

கனம் உறுப்பினர் ஆறுமுகம் அவர்கள் வட ஆற்காடு மாவட்டம் பெரிய மாவட்டமாக இருக்கிறது, ஆகவே அங்கு பத்திரப் பதிவு நிலையம் பிரித்து அமைக்கப்படவேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார்கள். பத்திரப் பதிவு நிலையத்தையும், மற்ற இலாக்காக்களையும் ஒப்பிட்டு சில அங்கத்தினர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது விஸ்தரிப்பு மாவட்டம் இரண்டாக இருக்கிறதே, அதே மாதிரி இன்னும் பகுதி பகுதியாகப் பிரிப்பது நல்லது என்று குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது கூட ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் பத்திரப் பதிவு மாவட்டப் பிரிவுகள் இருக்கின்றன. எங்கெங்கே பிரிக்க வேண்டுமோ, அதற்குக் கணக்கெடுத்து விவரங்கள் சேகரித்து வைத்திருக்கிறோம். மற்றும் பத்திரம் பதிவு மாவட்டங்களை எங்

19th March 1963] [திரு. கோ. பூவராகன்]

கெங்கே வைக்க வேண்டுமென்பதற்கும் விவரங்கள் தயாரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. இந்த நெருக்கடி நிலைமையை ஒட்டி தள்ளிப் போடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நெருக்கடி நிலைமை தீர்ந்த பிறகு பத்திரப் பதிவு மாவட்டங்கள் ஆரம்பிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

பத்திரங்கள் எழுதுவது சம்பந்தமாக ஒவ்வொருவருக்கும் லைசென்ஸ் வழங்க வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டார்கள். இது விஷயமாக மத்திய அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறது. இது சம்பந்தமாக ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வர முடியுமா என்று அவர்கள் பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒரு முடிவு எடுத்தவுடன், அதற்குத் தகுந்தவாறு இங்கேயும் அமைக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. முருகையன் அவர்கள், அந்தந்த வட்டங்களிலே இருக்கிற கிராமக் கர்ணங்களே பத்திரங்களை எழுத வேண்டுமென்று ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது சட்டம் இல்லாமலேயே, ஒவ்வொரு வட்டத்திலும் உள்ள கணக்குப்பிள்ளைகள் பத்திரம் எழுதிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எழுதக் கூடாது என்று சட்டம் இல்லை. நல்ல முறையில் அவர்கள் எழுதிக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, தனியாக ஒரு விதியை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று அவசியமில்லை என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஹரிஜனங்களைப் பொறுத்தவரையில், ஐந்து எக்கருக்கு உட்பட்டவர்களுக்கு கட்டணச் சலுகை அளிக்க வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். இப்பொழுது இருக்கிற நெருக்கடி நிலையிலும், ரூ. 5,000-க்கு மேற்படாத பத்திரங்களை பதிவு செய்வதற்கும் ரூ. 5,000 உட்பட்ட கடன்களுக்கு வில்லங்க சான்றுகள் வாங்க, கட்டுறவு சங்கங்களுக்கு பாதி சலுகை கொடுக்கப்படுகிறது. ஹரிஜனங்களுக்கும் பதிவுக்கட்டணமே வசூலிப்பதில்லை. தனிப்பட்ட நபர்கள் பத்திரங்கள் எழுதுவதற்கு சலுகை வழங்கும் விஷயமாக பரிசீலனை செய்ய வேண்டியிருக்கிறது.

நகல் எடுத்துக் கொடுப்பதிலே தாமதம் ஏற்படுகிறது. அதிக நாட்கள் கழித்துக் கொடுக்கப்படுகின்றன, காலதாமதம் இல்லாமல் உடனடியாகக் கொடுப்பதற்கு முயற்சி எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று தெரிவித்தார்கள். இப்படி பத்திரம் எழுதுகின்ற பொழுது, நன்றாகக் கவனித்துப் பார்த்து, ஒரு சிறிய தவறுகூட ஏற்படாத நிலையிலே—கனம் அங்கத்தினர் திரு. நாராயணசாமி பிள்ளை அவர்கள் “ஈ அடிச்சான் காப்பி” என்று குறிப்பிட்டார்கள்—அப்படியே எழுதினால்தான் அது உண்மையான பிரதியாக, தகுந்த பிரதியாக இருக்கும். ஆகவே, அதை நல்ல முறையில் எழுதி, மறுபடியும் பரிசீலனை செய்து கொடுப்பதனால்தான் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. வேண்டுமென்றே கால தாமதம் ஏற்

[திரு. கோ. பூவராகன்] [19th March 1963]

படுத்துகிற நிலை பத்திரப் பதிவு நிலையங்களில் இல்லை. அவ்வாறு எங்கேயாவது வேண்டுமென்றே கால தாமதம் செய்கின்ற நிலைமை இருக்குமானால், அதைப் பற்றி கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்தால், உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

திரு. மணி அவர்கள் லால்குடிக்குப் பக்கத்திலே இருக்கிற பத்திரப் பதிவு நிலையத்தில் பத்திரங்கள் பதிவு செய்ய முடியாத ஒரு சூழ்நிலை இருக்கிறது, அதை நிவர்த்தி செய்து, பக்கத்திலே இருக்கிற பதிவு நிலையத்தில் பதிவு செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று கூறினார்கள். இதுபோன்று எங்கெங்கே மக்களுக்கு சங்கடம் இருக்கிறதோ, வெகு தூரம் செல்ல வேண்டியிருக்கிறதோ, அந்த இடங்களை பரிசீலனை செய்து அவர்களுக்கு வசதியாக இருக்கிற முறையில், பக்கத்திலே உள்ள பதிவு நிலையங்களில் பதிவு செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொண்டு வருகிறோம்.

எனவே, இந்த பத்திரப் பதிவுத் துறை சம்பந்தமாக கொண்டு வந்துள்ள . . .

திரு. மு. கருணாநிதி: பதிவுத் திருமணங்களில் எந்தெந்த சொந்தக்காரர்களை விலக்குவது என்ற பிரிவின்கீழ், உடன் பிறந்த சகோதரியின் மகளைத் திருமணம் செய்து கொண்டால், திருமணம் பதிவு செய்யப்பட மாட்டாது என்ற நிலை இருக்கிறதே, அதை மாற்ற முடியுமா?

கனம் உதவி சபாநாயகர்: இந்த விஷயம் கனம் அமைச்சருக்கு சம்பந்தம் இல்லையே.

கனம் திரு. கோ. பூவராகன்: வெகு நாட்களாக இதைப் பரிசீலனை செய்து, இடையிலே திருத்தங்கள் வேண்டுகிறபொழுது, அந்தத் திருத்தங்களை அமைத்து இப்பொழுது சரியான முறையிலே இந்தச் சட்டம் இயங்கி வருகிறது. மேலும் இதைத் திருத்த வேண்டிய அவசியம் இல்லை என்று தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இது விஷயமாக நமது நிதி அமைச்சர் அவர்களும் ஒரு கேள்விக்கு விடை அளிக்கும்பொழுது தெளிவாக எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

இந்த பத்திரப் பதிவு சம்பந்தமாக கொண்டு வரப்பட்டுள்ள இந்த மான்யத்தின்மீது நடந்த விவாதத்தில் அங்கத்தினர்கள் அனைவரும் நல்ல கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துக்களை எல்லாம் மனதில் கொண்டு, என்னென்ன செய்ய வேண்டுமோ, அதை அரசாங்கம் செய்யும் என்ற உறுதிப் பாட்டைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இது சம்பந்தமாக கொண்டு வந்திருக்கும் வெட்டுப் பிரேரணையை வற்புறுத்த வேண்டாமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்து, அரசாங்க பிரஸ், ஸ்டேஷனரி சம்பந்தமாக கொண்டு வரப்பட்ட மானியத்திலே அதிகமாக ஒருவரும் பங்கு எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. இரண்டு மூன்று அங்கத்தினர்கள்தான் அதிக

19th March 1963] [திரு. கோ. பூவராகன்]

மாகப் பேசியிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக சதந்திராக் கட்சித் தலைவர் சென்ற ஆண்டு இந்த மன்றத்திலே தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்துக்களிலே ஒன்றுகூட நிறைவேற்றப்பட வில்லை, அப்படியே இருக்கிறது என்று தெரிவித்தார்கள். இந்த எம்பிளத்தைப் பொறுத்தவரையில், சென்ற ஆண்டிலே குறிப்பிட்டார்கள். இப்பொழுது இருக்கிற எம்பிளம் பலரால் பல இடங்களில் செய்யப் படுகிறது. அதனால் மாறுபட்ட நிலை இருக்கிறது. அவ்வாறு மாறுபட்ட நிலை இருக்கக்கூடாது, ஒரே இடத்தில் செய்ய வேண்டும் என்று கருதி, அரசாங்கம் ஸ்கூல் ஆப் ஆர்ட்ஸ் முதல் வகுக்கு ஒரு எம்பிளம் தயாரித்து அனுப்ப வேண்டுமென்று எழுதியிருக்கிறது. அவர்களும் “மாஸ்டர் டிராயிங்” தயாரித்து அனுப்புவதாகத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

திரு. மு. கருணாநிதி : சென்னைக்கு தமிழ் நாடு என்று பெயரிட்ட பிறகும் கூட இந்த இலச்சினையில் “கவர்ன்மென்ட் ஆப் மெட்ராஸ்” என்றுதான் போடுகிறார்களே தவிர, “கவர்ன்மென்ட் ஆப் தமிழ் நாடு” என்று போடுவதில்லை. மேலும், “சத்தியமேவ ஜயதே” என்று ஹிந்தியிலே எழுதப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, சின்னத்தின் மேலே “உண்மை வெல்லும்” என்று தமிழிலே பொறிக்க ஏற்பாடு செய்வார்களா?

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : இது விஷயமாகப் பரிசீலனை செய்து, இப்பொழுது இருப்பதே நல்ல முறை என்று வைத்திருக்கிறோம்.

கனம் திரு. எம். பக்தவத்சலம் : “தமிழ் நாடு” என்று பெயரை மாற்றும்பொழுது, தமிழிலேதான் தமிழ் நாடு என்று இருக்குமென்றும், ஆங்கிலத்திலே வரும்பொழுது “மெட்ராஸ்” என்றுதான் இருக்க வேண்டுமென்றும் அரசாங்கத்தின் முடிவு தெரிவிக்கப்பட்டது. அதன்படிதான் இப்பொழுது போடப்பட்டு வருகிறது. “சத்தியமேவ ஜயதே” என்று போட்டால் போதும். அது சமஸ்கிருதத்தில் இருக்கிறது. ஹிந்தியிலும் அப்படித்தான் எழுதுகிறார்கள். இரண்டு மொழிகளில் போடுவது என்றால் நன்றாக இருக்காது. இன்னும் அதை வட நாட்டிற்குக்கூட அனுப்பினால் அங்குள்ளவர்களுக்கும் தெரியும். ஆகவே, இப்பொழுது இருப்பது போலவே இருக்கலாம். மாற்ற வேண்டிய அவசியமில்லை.

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : ஆகவே, அந்த இலச்சினையின் மாஸ்டர் டிராயிங் வந்தவுடனே நல்ல முறையில் அமைந்துவிடும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

மற்றும், அச்சப் பிழைகள் அதிகமாக இருக்கின்றன, காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்று குறிப்பிட்டார்கள். நான்கு அல்லது ஆறு வாரங்களுக்குள்ளாக, எவ்வளவு சீக்கிரமாக அச்சிட்டுக் கொடுக்க முடியுமோ, அவ்வளவு சீக்கிரத்திலே செய்யப்பட்டு வருகிறது. அச்சப் பிழைகளைப் பொறுத்தவரையில், இப்பொழுது

[திரு. கோ. பூவராகன்] [19th March 1963]

இருக்கிற குறைபாட்டை நீக்குவதற்கு முயற்சிகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அதற்கேற்ப, தனிப்பட்ட முறையிலே வேலை ஆட்களை வைத்து திறமையாகச் செய்வதற்கும், அவர்களை உற்சாகப்படுத்துவதற்கும் ஒரு ஏற்பாடு செய்துகொண்டு வருகிறோம்.

மேலும், பல அரசாங்க வேலைகள் வெளியிலே கொடுக்கப்படுகின்றன, அதையும் இந்த அச்சகத்திலேயே செய்யவேண்டும், அப்படி ஏன் செய்யக்கூடாது என்றும் கேட்டார்கள். சென்ற ஆண்டைவிட, இந்த ஆண்டிலே வெளியிலே கொடுக்கும் வேலை குறைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்பொழுது மூன்றாவது ஷிப்ட் முறையை ஆரம்பிப்பது பற்றி பரிசீலனை செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்பொழுது அச்ச வேலைகள் பெரும் அளவிற்கு வெளியார்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது—குறைக்கப்பட்டு வருகிறது. இன்னும் எவ்வளவு வேலைகள் குறைக்கப்பட முடியுமோ அவ்வளவும் குறைக்கப்படும். ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஒரு அச்சகம் அமைக்கப்பட வேண்டும் என்றும் தெரிவித்தார்கள். இன்று இருக்கக்கூடிய நிலையில் அச்ச யந்திரங்கள் வாங்குவதில் சங்கடங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் வெளி நாடுகளிலிருந்து வரவேண்டியதாக இருக்கிறது. அதற்கு வேண்டிய முயற்சிகளையும் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். இப்பொழுது ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் கூட்டுறவு முறையில் அச்சகங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் நல்ல முறையில் நடந்து வருகின்றன. அவைகளிடமும் அரசாங்க வேலைகள் கொடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. அங்கும் நல்ல முறையில் வேலைகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன.

அடுத்தபடியாக வேலூர் சிறையில் ஒரு அச்சகத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று தெரிவித்தார்கள். வேலூரில் ஒரு சமயத்தில் திடீரென்று எதிர் பாராத விதமாக கைதிகள் வந்த காரணமாக அங்கு அச்சத் தொழிலை ஆரம்பிக்க வேண்டும் என்று சொன்னால் அது அவ்வளவு லாபகரமாக இருக்காது என்பதை தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். சென்னை சிறையில் அரசாங்க அச்சக தொழிற்சாலை நடந்து வருகிறது. அது நல்ல முறையில் நடந்து வருகிறது. அச்சகத்தில் இருக்கக்கூடிய சில குறைபாடுகளை எடுத்து கனம் அங்கத்தினர் சா. கணேசன் அவர்கள் தெரிவித்தார். அதை தெரிவிக்கும்போது அதை வன்மையாகக் கண்டிக்கிறேன் என்றும் வற்புறுத்திக் கண்டித்தார். சென்ற ஆண்டில் சில குறைபாடுகள் சொல்லப்பட்டன, அவைகள் எல்லாம் அப்படியேதான் இருக்கின்றன என்றும் தெரிவித்தார். சென்ற ஆண்டு அவர் தெரிவித்த அத்தனை குறைபாடுகளும் நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்யப்பட்டு அவற்றை நிவர்த்திக்கும் முறையில் முயற்சிகளும் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டுதான் வருகிறது. சில குறைபாடுகளை மேலும் பரிசீலனை செய்வதற்காக அது சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு தெரிவிக்கப்பட்டு அவர்களும் அதை நிவர்த்திக்க வேண்டிய நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக்கொண்டு வருகிறார்கள். அவைகளை நல்ல முறையில் பரிசீலனை செய்து

19th March 1963] [திரு. கோ. பூவராகன்]

அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளும் எடுத்துக்கொள்வார்கள் என்ற நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது என்பதை கனம் அங்கத் தினருக்கு நான் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

இந்த மானியத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட காலம் கடந்து விட்ட படியால் நான் அதிக நேரம் பேச விரும்பவில்லை. இந்த அச்ச சம்பந்தமானதும் ஸ்டேஷனரி சம்பந்தமானதுமான இந்த மாலியங்களுக்கு கனம் அங்கத்தினர்கள் தெரிவித்த கருத்துக்களையும் ஆலோசனைகளையும் எடுத்துக் கொண்டு, அவைகளைத் தெரிவித்த அத்தனை பேர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஆகவே இந்த மாலியங்கள் சம்பந்தமாகக் கொண்டு வந்த வெட்டுப் பிரேரேபணைகளை வற்புறுத்த வேண்டாம் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த மாலியங்களுக்கு அப்படியே அனுமதி கொடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு என் வார்த்தைகளை இத்துடன் முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

திரு. எம். கொளந்தைசாமி கவுண்டர் : ஸார், ஏற்காடு சம்பந்தமாக அங்கு ஒரு பத்திரப் பதிவு ஆபீசை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டேன். அதற்கு கனம் அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லவில்லை.

கனம் திரு. கோ. பூவராகன் : அதைப்பற்றி கனம் அங்கத்தினர் ஏற்கெனவே தெரிவித்திருக்கிறார். அதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்து பார்க்க வேண்டியதாக இருக்கிறது. பரிசீலனை செய்து எவ்வளவு சிக்கிரத்தில் அதை ஏற்படுத்த முடியுமோ அவ்வளவு சிக்கிரத்தில் அதை அங்கு ஏற்படுத்த நடவடிக்கை எடுத்துக் கொள்ளப்படும். கனம் குழந்தைசாமி கவுண்டர் அதைத் தனியாகக் கேட்டுக்கொண்டதால் அதை அவசியம் எடுத்துப் பரிசீலனை செய்து முடிவு எடுக்கப்படும் என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

“That the allotment of Rs. 53,20,200 under Demand No. V—Registration be reduced by Rs. 100’.

The cut motion was put and lost.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 53,20,200 under Demand No. V—Registration.’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘That the allotment of Rs. 1,53,45,200 under Demand No. XXXIV—Stationery and Printing be reduced by Rs. 100.’

The cut motion was put and lost.

[19th March 1963

MR. DEPUTY SPEAKER : The question is—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 1,53,45,200 under Demand No. XXXIV—Stationery and Printing. ’

The Demand was put and carried and the Grant was made.

DEMAND NO. XXIX—PUBLIC WORKS—GRANTS-IN-AID.

THE HON. SRI S. M. A. MAJID : Sir, on the recommendation of the Governor, I move—

‘ That the Government be granted a sum not exceeding Rs. 2,28,06,300 under Demand No. XXIX—Public works—Grants-in-aid. ’

SRI T. P. ALAGAMUTHU : Sir, I move the following cut motion.

‘ That the allotment of Rs. 2,28,06,300 under Demand No. XXIX—Public Works—Grants-in-aid be reduced by Rs. 100. ’

MR. DEPUTY SPEAKER : The Demand and the cut-motion are before the House for discussion.

* திரு. காஞ்சி மணிமொழியார் : சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கு பொதுப் பணிகள் என்ற மானியக் கோரிக்கையின் மீது கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிற வெட்டுப் பிரேரணையை ஆதரித்து நான் சில கருத்துக்களைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களில் சென்னை நகரத்தைச் சார்ந்த உறுப்பினர்களுக்கு இருக்கின்ற கஷ்டங்களைப்பற்றி இந்தச் சட்ட மன்றத்திலேயே பல முறை மன்ற உறுப்பினர் கனம் அம்மையார் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டி இருக்கிறார்கள். வெளி மாவட்டங்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட உறுப்பினர்களுக்கு அந்தந்த மாவட்டங்களில் இருக்கக்கூடிய குறைபாடுகளை அரசிடம் எடுத்துச் சொல்லி அவைகளைத் தீர்த்துக்கொள்ளக்கூடிய சூழ்நிலை இருக்கிறது என்றும், அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை சென்னை நகரத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்ட மன்ற உறுப்பினர்களுக்கு இல்லை என்றும் கூறியிருக்கிறார். அது முற்றும் உண்மையாகும். நான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட என் தொகுதியில் எவ்வளவோ குறைபாடுகள் என்னிடம் கூறப்படுகின்றன. அவைகளை எல்லாம் தீர்த்து வைக்க முடிவதில்லை. காரணம் அவைகளெல்லாம் நகரமன்றத் தால் தீர்க்கப்பட வேண்டியவை. அங்கு குடி தண்ணீருக்கு வேண்டிய குழாய்கள் இல்லை. குழாய்கள் இருந்தாலும் அவற்றில் தண்ணீர் வருவதாக இல்லை. தண்ணீர் வசதி செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். சாலைகள் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட வேண்டும். ரோடு வசதிகள் செய்து கொடுக்கப்பட வேண்டும். போதிய அளவு பாதைகள் புதுப்பிக்கப்பட வேண்டும். பாதைகள் இல்லாத